

Голос України

Влада - Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 130 (2132) ♦ Субота, 17 липня 1999 року ♦ Ціна договірна

Настав цей день, увінчаний плодами

16 липня завершила роботу третя сесія Верховної Ради чотирнадцятого скликання

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву).

До порядку денного третьої парламентської сесії попередньо було включено 358 питань, однак народні обранці перевиконали свої зобов'язання. За 64 дні пленарної роботи їм вдалося прийняти близько 700 законів. Найбільше законопроектів наважалося випасти на комітети з питань фінансів і банківської діяльності, економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій, а також правоохоронний комітет.

З початку третьої сесії розглянуто 77 законопроектів, поданих Президентом України після підписання відповідних указів, із них 14 прийнято у цілому, 15 — за основу, 42 відхилено. З пакета червневих указів (їх загалом видано 60) схвалено парламентом 9, відхилено 25.

(Нотатки про роботу Верховної Ради читайте на 2—3-й стор.).

! У номер Рух назустріч одне одному

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з Головою уряду Росії Сергієм Степашиним

Олександр Ткаченко з задоволенням відзначив добрі взаємини Верховної Ради з Державною Думою. Загалом же україно-російські відносини, вважає глава українського парламенту, мають бути ще тісніші, а «якщо є якась натягнутість, то слід негайно її усувати, максимально налагоджуючи співробітництво». В економіках обох країн мають бути чітко визначені пріоритетні напрями. На думку Олександра Ткаченка, це: енергетика, продовольча безпека, наука. «Ми всі чудово розуміємо, що без інтеграції економік Росії, України і Білорусі Україні не піднятися», — заявив Голова Верховної Ради.

Сергій Степашин попросив посприяти ратифікації деяких документів: про фінансово-промислову групу, «нульовий» варіант.

(Закінчення на 4-й стор.).

Моє село — моя фортеця

Створювати в кожному селі загони самооборони вирішили депутати Дніпропетровської районної ради. Це щоб сторожувати на подвір'ях курей, гусей, свиней, індиків, телят та іншу живність. Адже крадуть нині все підряд, а міліція уже ніяк не рсає. Навіть не вважає це за злочини. Як сказав селищний голова з Кіровоградського району Петро Тягло, приватні садиби сільських жителів потрапили нині до розряду незахищених у рідній державі.

17 липня

✓ 1919 р. Українська Галицька армія об'єдналася з армією УНР.

✓ 1933 р. Після завершення будівництва Дніпрогесу та ліквідації порогів на Дніпрі з Києва до Херсона вирушив у перший рейс пасажирський пароплав.

✓ 1941 р., липень. Депортація з Криму німців, які тут мешкали, у східні регіони країни.

Чи заплатить Німеччина по рахунках?

10-11

Чотири заповіді на власній шкурі

13

○ Щоб запобігти отруєнню мешканців Рівного рибкою, яка загинула через нестачу кисню, працівники міліції та управління з надзвичайних ситуацій патрулюють прилеглу до річки Усті вулицю Набережну.

○ 300 га лісів горять в Овруцькому і Народицькому районах Житомирщини.

P.S.

99 Врожай

«Що» посіяв. А пожнеш?..

Хлібороби Луганщини планують зібрати майже 300 тисяч тонн пшениці. Врожайність ранніх зернових — 18,7 центнера з гектара — поки що не ставить під сумнів такі прогнози. Якщо, звісно, не зупиняться посеред поля збиральні агрегати через нестачу пального. Четверть необхідної «горючки» надходить із держрезерву. А далі? Можливо, руку допомоги селянам протягнуть земляки з Лисичанського нафтопереробного заводу.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Актуально

✓ Рівне

І в сто років молодий

ВАТ «Рокитнівський склязавод», що на Рівніщині, — підприємство, економічно впевнене й технічно молоде. А все тому, що не шкодує коштів на оновлення виробництва. Останнє з нововведень — чеська лінія з виробництва пляшок для пива, в які розливатиме напої кнвська «Оболонь». На лінії щодоби випускатимуть 100 тисяч пляшок — майже удвічі більше, ніж на старій.

✓ Вінниця

3 миру по гривні — лікарня

Мешканці села Дзигівка Ямпільського району на Вінниччині не дали «померти» місцевій дільничній лікарні. Коли постало питання про її закриття, на сході села (тут проживає 4 тисячі осіб)

прийняли рішення про народне фінансування лікарняного закладу: кожен щомісяця вноситиме по одній гривні. Свої кошти долучать також сусіди із сіл Писарівка і Безводне, які користуються послугами лікарні.

Народні гроші підуть на ліки та зарплату медикам.

✓ Херсон

У самого синього моря

Херсонський морський коледж (в народі — центральна морехідка) відзначив своє 165-річчя. За цей час 25 тисяч штурманів, механіків, радистів поповнили лави цивільного торговельного флоту. Нині на кількох факультетах вчиться більш як 600 курсантів на стаціонарі і майже 1000 — заочно.

Випускники, котрі прибули до Херсона практично з усіх широт світу, відвідали оновлений музей коледжу. Відбулася також презентація благодійного фонду «Морське братство».

Парламент ухвалив близько 700 законів

У номер

Під завісу — рекорд результативності

Ранкове
та денне
засідання
16 липняУкраїна
Центральна виборча комісія
ПОСТАНОВА

м. Київ 15 липня 1999 року № 116

Про реєстрацію кандидата
у Президенти України
Ткаченка
Олександра Миколайовича

Розглянувши документи, подані до Центральної виборчої комісії при реєстрації претендента на кандидата у Президенти України Ткаченка О. М. відповідно до вимог статті 22 Закону України «Про вибори Президента України», а також на підставі протоколу Центральної виборчої комісії від 15 липня 1999 року № 4 про результати збирання підписів виборців на підтримку претендента на кандидата у Президенти України Ткаченка О. М., кандидатуру якого підтримали своїми підписами не менш як один мільйон громадян України, які мають право голосу, в тому числі не менш як 30 тисяч громадян у кожному з двох третин регіонів України, керуючись частинами першою, другою, третьою, четвертою статті 28 Закону України «Про вибори Президента України», статтями 11, 12 та пунктом 12 статті 13 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія постановляє:

1. Зареєструвати Ткаченка Олександра Миколайовича, 1939 року народження, громадянина України, члена Селянської партії України, освіта вища, Голову Верховної Ради України, який проживає у місті Києві, висунутого Селянською партією України 29 травня 1999 року, кандидатом у Президенти України.
2. Видати кандидату у Президенти України Ткаченку Олександру Миколайовичу посвідчення встановленого зразка.

Голова
Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ

✓ Київ

Президент
одержить розвалену
країну

На своїй першій прес-конференції кандидат у Президенти України Євген Марчук сказав, що переможець на виборах одержить «розвалену і корумповану країну», де більшість населення вже стала жебраками. Так що радості, ейфорії він особисто не має. Він знає, що таке влада.

Кандидат у Президенти вважає, що війна між Президентом і Верховною Радою відбувається тільки з вини Президента, від його невміння конструктивно працювати з парламентом.

«Я не вірю, — сказав Євген Марчук, — що не можна налагодити співпрацю між Президентом і парламентом». І це всі побачать після 30 жовтня.

На запитання, чи може бути обраним Президент України вже у першому турі, Євген Марчук відповів, що для цього є дуже серйозні підстави, оскільки оцінку п'ятирічній діяльності Леоніда Кучми дає не тільки населення, а й суворі цифри статистики: Україна не переживає кризи, вона вже її пережила. Україна у катастрофі.

Головного свого конкурента Євген Марчук бачить в особі Олександра Мороза і сумнівається, що ліві сили на завершальному етапі виставлять єдиного кандидата.

А от у нині діючого Президента Леоніда Кучми, незважаючи на шалену підтримку владних структур та відповідних ЗМІ, бути обраним вдруге «шанси деякі» — переконаний Євген Марчук, який одержав посвідчення кандидата у Президенти за № 3.

Парламентська хроніка

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко дав позитивну оцінку роботі депутатського корпусу упродовж нинішньої третьої сесії. У своєму виступі на останньому пленарному засіданні Олександр Ткаченко підбив підсумки і окреслив кроки, що мають зробити законодавці на наступній сесії. Виступ Голови Верховної Ради буде опубліковано.

А на початку ранкового засідання мало не стався збій через внесення змін до Закону «Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим». Ішлося про надання статусу недоторканості депутатам місцевих рад АРК. Напередодні це питання обговорювалося, і сесія фактично відновила депутатський імунітет на території України. А от щодо депутатів-кримчан виникла колізія. Після обміну випадами (правда, у межах парламентської етики) і кількаразових переголосовувань питання вирішено позитивно.

Далі без обговорення проголосовано проекти законів: про внесення змін до Закону «Про державний матеріальний резерв» щодо статей 9 і 12. Прийнято рішення про направлення до Конституційного Суду для висновку проектів законів про внесення змін до статті 111 Конституції України; про внесення змін до Конституції (статті 84, 85, 89, 92, 93, 94, 106, 147, 150, 151, та пункту 6 розділу XV Конституції України). Обрано членів Ради Нацбанку України.

Стратегічне для України питання ввезення цукру-сиру (тростинного) спричинило неоднозначні підходи: від цілковитого схвалення до відкидання без будь-яких аргументів. Тоді як ситуація цілком очевидна: без завезення цукру-сиру наші 187 цукрових заводів будуть звантажені цієї осені хіба що на третину. А переробка тростинного цукру вочевидь вигідна в цілому для держави. Зрештою, проект закону схвалено.

Досить гостра дискусія розгорнулася і навколо питання про вимушене імпортування хмелю, пивного ячменю та солоду для вітчизняної пивоварної

промисловості. У недалекому минулому вона забезпечувалася власною сировиною десь на 80 відсотків; а тепер — ледь на 20. Чому? Сиритні ділки за бартером забирають хміль та ячмінь у господарств і персправляють їх за кордон з великою для себе вигодою. Цим ставлять вітчизняну пивоварну промисловість у тяжку залежність від імпорту. Консенсусу з цього гострого питання з першого разу досягти не вдалося. Лише повторне голосування дало позитивний результат.

Майже детективна ситуація щодо кадрових перестановок склалася на Миколаївському глиноземному заводі. Як доповів сесії голова комітету Юрій Кармазін, призначення директором цього підприємства Миколи Набоки незаконне. Ті, хто цьому сприяв, повинні нести адміністративну відповідальність. Адже йдеться про фактичну втрату державою стратегічно важливого підприємства. Тож не обхідне оперативне втручання Генпрокуратури та спецслужб для з'ясування усіх обставин цієї надто запутаної справи. Сесія вирішила обмежитися розглядом питання.

Без обговорення прийнято проекти законів: про економічний експеримент щодо стабілізації роботи підприємств легкої та деревнообробної промисловості Чернівецької області; про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні; про концесії (друге читання); про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям закону «Про кінематографію»; про продовження строку проведення грошової оцінки земель населених пунктів та земель несільськогосподарського призначення; про виключення і надання земельних ділянок для несільськогосподарських потреб та попереднє погодження місць розташування об'єктів та про попереднє погодження місця розташування міжнародного авіаційного комплексу «Гостомель»; про мисливське господарство та полювання; про заходи державної підтримки двічі Героя Радянського Союзу В. Петрова.

Розглянуто проект закону про ам-

ністію, внесенного Президентом. Депутати довели, що їм властива доброчинність та милосердя. Сесія прийняла проект профільного комітету, попередньо відхиливши президентський.

Розглянуто принципово важливу постанову про направлення українського миротворчого контингенту до Косово. Наголошувалося, що направлення таке слід вважати доцільним. Разом з тим ставилося питання про забезпечення максимальної безпеки нашим миротворцям. З'ясувалося, що заходи з цього передбачено. Обговорювалося й таке питання — чи матиме Верховна Рада достатньо засобів для контролю за використанням наших миротворців у Косово, чи не потраплять вони під командування натовських генералів? Під час обговорення з'ясувалося, що Верховна Рада матиме достатньо ефективний контроль, а побоювання щодо підпорядкування натовцям не мають серйозних підстав.

Розглянуто ще кілька «перехідних» законопроектів. Зокрема, про трансплантацію, кодування у пенсійній справі, випуск навчальної та іншої літератури.

Отже, за одне пленарне засідання прийнято більш як два десятки законодавчих актів. Це свого роду рекорд депутатської законотворчості.

Іван ДМИТРЕНКО.

Прокурори цікавитимуться рахунками

Вечірнє
засідання
15 липня

Верховна Рада заслухала інформацію голови тимчасової слідчої комісії з розслідування обставин відкриття за кордоном валютних рахунків, використання і приховування на них валютної виручки службовими особами — громадянами України. Як відомо, цю комісію очолює народний депутат Григорій Омельченко. Він повідомив про створення у 1994 році тодішнім Президентом України Леонідом Кравчуком акціонерного судноплавного концерну «Бласко» — «Чорноморське морське пароплавання» і призначення його керівником Павла Кудюкіна. На думку комісії, саме створення цієї компанії і призначення керівництва було незаконним. Григорій Омельченко навів конкретні цифри і факти мігрування коштів з рахунків компанії за кордон. І на конкретних прикладах намагався довести причетність до приховування за рубежем особливо великих сум грошей високими посадовими державними службовцями. Від фракції об'єднаних соціал-демократів виступив Олександр Зінченко, який запропонував з'ясувати, на основі яких документів робить висновки про їхнього однопартійця Леоніда Кравчука Григорій Омельченко, і призначити службове розслідування, чи не пере-

вишив, часом, голова депутатської слідчої комісії свої повноваження.

Парламент ухвалив постанову 229 голосами, проти були — 11 з 348 депутатів, зареєстрованих у залі. Нею Генеральному прокуророві Михайлові Потембському доручено доповісти парламентові про результати розслідування фактів, наведених слідчою комісією до 16 серпня.

Актуальним на цьому тлі є законопроект про спецпрокурора та спецслідчих, розроблений народним депутатом Сергієм Головатим. Цей документ Верховна Рада розглянула і прийняла у першому читанні. Законопроект передбачає, що спецпрокурор і спецслідчі розгляда-

тимуть заяви, повідомлення і розслідуватимуть злочини, скоєні службовими особами, призначеними Президентом або призначеними чи обраними парламентом, або на призначення чи звільнення яких він дає згоду.

Законодавці мають намір включати спецпрокурорів і спецслідчих до складу тимчасової спеціальної слідчої комісії, створеної для проведення розслідування в разі ініціювання імпічменту Президентом. Їм також передбачається надати право порушувати кримінальну справу проти Президента. Цей законопроект набрав 231 голос депутатів.

Верховна Рада прийняла також закон про внесення

змін до Закону «Про патентування підприємницької діяльності». Вони стосуються розподілу коштів, що надходять як сплата патенту.

Прийнято закон про внесення змін до Закону «Про збір на обов'язкове пенсійне страхування».

Підприємствам водного транспорту буде списано податкову заборгованість, що виникла у зв'язку з обмеженням судноплавства по Дунаю. Верховна Рада відповідним законом передбачила списання суми заборгованості, нарахованої з 1 березня до 1 липня і не сплаченої до цієї ж дати. На початок липня збитки Українського дунайського пароплавання становлять понад 20 мільйонів доларів США, а загальна сума втрат судноплавних компаній і підприємств, що постраждали внаслідок військових операцій, сягає більш як 30 мільйонів американських доларів. Тому логічним кроком парламенту було ухвалення закону про внесення змін до деяких законів України, спрямованого на стабілізацію фінансово-економічної діяльності підприємств водного транспорту, що зазнали збитків через військові дії НАТО проти Югославії.

Вікторія СВІТЛАНОВА.
Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Температура на парламентській «кухні»

Ставлення парламентаріїв до указів було конкретне

Підсумок

Попри всі розбіжності політичних поглядів і прагнень, навислої тіні президентських виборів, Верховна Рада провела велику законотворчу роботу.

Скажімо, як ніколи багато прийнято економічних законів. Хоча, звісно, проголошені закони не вичерпують весь діапазон, необхідний для формування правового поля і реформування економіки. Однак вчасно затверджено Бюджетну резолюцію на 2000 рік, прийнято закон про Нацбанк... Не перелічуватимемо всі.

Робота на економічній парламентській «кухні» зводилася, зокрема, до перероблення тих «продуктів», які ретельно, а під кінець сесії ще й «оптом» постачав Президент. Ідеться про закони на економічну тематику, подані Л. Кучмою разом з підписанням указів. За оцінкою парламентаріїв, у діях Президента, певна, відгукнулася його студентська молодість, коли для успішного складання іспиту завжди не вистачало однієї ночі. За один день 28 червня — останній день «указного права», гарантованого «Перехідними положеннями» Конституції, Президент «спік» понад 30 указів, змусивши депутатів за останні три тижні терміново їх «переробляти».

Ставлення парламентаріїв до указів було конкретне. Те, що, на їхню думку, заслуговувало законодавчої підготовки, було або підтримано (скажімо, про створення вільних економічних зон у Донецьку, Трускавці, Яворові, Закарпатті, проведення експерименту в житловому будівництві на прикладі «Київміськбуду» та ін.) або прийнято в першому читанні аналогічні

законопроекти. Рішуче профільних комітетів — рекомендувати сесії дати «добро» чи ні на ті чи інші «указні» твори — випливало з аналізу, чи не втрутився Президент у справді втрутився законом відносини.

Багато указів парламент не підтримав принципово. Скажімо, дуже обережно підходили депутати до питань приватизації. Наприклад, під час розгляду законопроекту Президента про приватизацію «Укртелекому», позиція ВР була така. Гаряздо, продамо цього року «Укртелеком», може, ще щось, а що робитимемо наступного року? А що отримав бюджет з уже стількох проданих об'єктів?

Так само реагував зал і під час розгляду аграрних указів, здебільшого підтримуючи позицію профільного комітету. На думку багатьох депутатів, земельні питання, зокрема торгівля землею, це — національна безпека, збереження держави і її суверенітету. За Конституцією земельні відносини визначаються виключно законами, парламентом, а не указами Президента. Тож ВР виступила і проти торгівлі земельними паями, і проти роздроблення земель. Мотивували це тим, що Україну на світовому ринку поки що розглядають як конкурента у виробництві сільськогосподарської продукції, а подроблення підприємств і персид на дрібнотоварне виробництво лише послабить її рейтинг.

Одне слово, аграрні закони передусім мають розвивати український внутрішній ринок і захистити його від залежалої зарубіжної, не завжди якісної, продукції. Ця домінуюча лунала і під час відхилення деяких інших економічних законів, скажімо, президентського указу про підвищення акцизів на алкоголь і тютюн. Нове навантаження на вітчизняного виробника сприяло б лише посиленню контрабанди, аргументували депутати.

Чіткою також була позиція ВР і в соціальному блоці. Згадаймо хоча б епопею із законами про статус і соціальний захист ветеранів війни, де йшлося про щорічну виплату грошової допомоги напередодні 9 травня чи про підвищення мінімальної пенсії з 37 до 55 гривень, про заборону підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, де не минулося без втручання Конституційного Суду. Про виплату ветеранам уряд видав свою постанову, але це — лише одноразовий крок. А що буде після президентських виборів, виконавчу владу хвилювало мало. Позиція Президента щодо мінімальної пенсії нагадувала поведінку манірної пані: коли про підвищення мінімального розміру пенсій говорив парламент, це називалося популізмом. А коли в розпал президентської кампанії Президент сам видав указ, це вже розцінюють як турботу про народ. Дарма, що це фіктивна турбота. Утім, Верховна Рада цю фікцію не пропустила. І тепер її звинувачують у тому, що вона не дбає про народ...

Там, де проглядалося зазіхання на життєвий рівень людей, парламент виступав рішуче і твердо. Навіть збіглися позиції лівих і правих, особливо мажоритарників. І не дивно: депутати приносять у

зал настрої суспільства, і їм усім звітувати перед виборцями.

До речі, промовистою була й картина голосування. У звичайному режимі важливі законопроекти часто не могли набрати достатньо голосів. А тільки-но оголошувалося поіменне голосування, яке «засвітить», хто і як натискав кнопку, — veto додали або указ відхиляли.

Протягом третьої сесії Верховна Рада також відкрила простір таким важливим законам, як про вибори Президента України, про Київ — столицю України, про політичні партії, про статус депутатів місцевих рад, прийняла низку документів, пов'язаних з утвердженням нашого міжнародного статусу.

Звісно, політичне нагнітання напередодні президентських виборів не могло не позначитися на настроях і напруженості в сесійній залі. Президент, постійно невдоволений парламентом, мав і має трибуну для закидів на його адресу. Водночас Верховну Раду відключили від електронних ЗМІ. З другого боку — намагалася заявити про себе решта протестів на президентство, які зосередилися в парламенті.

Утім, сьогодні зайве очікувати від Верховної Ради зовнішнього та внутрішнього спокою чи врівноваженості на кшталт європейських парламентів. Для порівняння можна навести хоча б те, що протягом року парламент Данії чи Норвегії приймає 2—3 нові закони, а наш — близько 500. Головне, щоб у потоці законодавчих ініціатив на різноманітну тематику від різних суб'єктів усім народним обранцям вистачило мудрості. Заради тих, хто привів їх у парламент голосами на виборах.

Юліана ШЕВЧУК.

Смак до спільної роботи

Думки з приводу

Що закарбувалося в пам'яті з третьої парламентської сесії? Які її позитиви і негативи? Які закони вдалося прийняти вчасно, а що, на жаль, не встигли? Слово — народним депутатам.

Борис БЕСПАЛИЙ, фракція «Реформи-конгрес»:

— Парламенту вдалося пришвидшити законотворчий процес. Цьому, зокрема, сприяло і виключення прямої трансляції сесії.

Дехто вважає, що прийняття великого блоку поправок до чинних економічних законів — це дрібниці, мовляв, треба приймати фундаментальні документи. Я так не думаю. Бо норми, які себе не виправдали, не спрацювали, треба вдосконалювати і шліфувати. Відхилення багатьох указів Президента і прийняття власних аналогічних законів у першому читанні свідчить про те, що ідеї, закладені в указі, було сприйнято, але є можливість поліпшувати їхню юридичну форму.

Олександр МАСЕНКО, фракція Компартії:

— Діяльність депутатів передусім була спрямована на прийняття блоку економічних законів із соціального захисту населення. Інша річ, що частину з них, у тому числі й про пенсійне забезпечення, не підписав Президент. Новий законопроект, поданий Президентом разом з указом, значнішою мірою обмежує соціальну підтримку малозахисних, ніж парламентський закон.

Важливим є внесення змін до закону про статус депутатів місцевих рад. У нормальній державі за нормальної ситуації нехай депутати були б нарівні з усіма громадянами. Але в період передвиборної кампанії чинять шалений тиск на депутатів, неформальних лідерів, які можуть згуртувати довкола себе людей і донести певну думку.

Недоліком у роботі ВР вважаю те, що в парламентаріїв немає консолідації. Вони не захищають честь «свого мундира», честь парламенту, який представляють.

Богдан ГУБСЬКИЙ, фракція СДПУ(о):

— Один із ключових прийнятих законів — про Нацбанк. Нарешті маємо справжній незалежний центральний банк.

Врешті-решт було порушено питання про Податковий кодекс. Адже нині податкове законодавство впливає не лише на розвиток економічної, а й соціальної ситуації у державі. Буквально щодня до парламенту подають поправки до тих чи тих податкових законів, і ми повсякчас змінюємо ситуацію. Тс, що вже є декілька варіантів Податкового кодексу, свідчить: це питання не можна відкладати. Впевнений, що на наступній сесії один із варіантів кодексу буде прийнято.

На жаль, не вдалося повністю розробити соціальну програму дій — виплати заборгованості із зарплати і пенсій тощо. Прийняття закону про державний борг дасть змогу законодавчо оформити заборгованість держави перед населенням і окреслити шляхи подолання заборгованості та залучення державою коштів до бюджету.

Олена МАЗУР, фракція ПСПУ:

— На жаль, третій сесії більше не вдалося, ніж вдалося. Основним принципом було прийняти якомога більше законів. І кількість стала переважати над якістю. Законів прийняли багато, але тих, які працюють на благо держави, — не вельми. Зокрема, знову віддали у чужі руки систему інформатизації — зв'язок, телефон, телеграф, ЗМІ. А наше завдання — виробити систему контролю над

ЗМІ і всією інформаційною системою. Позитивним вважаю те, що Олександрів Ткаченку вдалося втримати ВР від глобального розколу і знайти спільну мову з величезною кількістю новостворених фракцій. Хотілося б побажати надати налагодити продуктивнішу роботу апарату ВР. Сьогодні, на жаль, апарат керує депутатським корпусом, а не навпаки, кулуарно вирішуючи, які закони виносити на розгляд сесії.

Василь ЦУШКО, фракція Соцпартії:

— Парламент встиг призупинити ряд суперечливих указів Президента. Глава держави не використав свого указного права протягом трьох років, а потім за останню ніч видав безліч указів, хоча багато порушень Президентом питань уже втрущувалося законами. А хто заважав Президенту проявляти законодавчу ініціативу раніше?

Дослідженнями також вважаю прийняття Бюджетної резолюції, законів про вибори Президента, про звільнення села від фіксованого сільськогосподарського податку та багатьох інших. 90 відсотків часу доводилося боротися з нововведеннями: чи то президентськими указами, чи то постановами Кабміну, які порушують закони. Закон про Нацбанк збурих політичну і фінансову еліту України. Хоча у ньому закладено багато суперечностей, зокрема, стосовно виборів ради Нацбанку. На мій погляд, раду, якій фактично передано функції парламенту, треба обирати після президентських виборів, бо вона не повинна вступати у конфронтацію з новообраним президентом. ВР своєю постановою може перенести ці вибори.

Серед втрат ВР — втрата прямої трансляції. Я взагалі її противник, але коли є демократичне висвітлення. А нині перш президентськими виборами воно одностороннє.

Інна БОГОСЛОВСЬКА, фракція ПЗУ:

— Основне історичне завдання нинішнього парламенту — це сформувати генерацію нових політиків, які почнуть грати вирішальну роль на політичному олімпі України через 4—5 років. Щоб ці політики оволоділи технікою законодавчої ініціативи, проходження законопроектів через зал, аналізом впливу прийнятих законів на економічну, політичну і соціальну ситуацію в державі. У ВР уже починає формуватися ядро молодих політиків, які відчують смак до спільної роботи. Поодинокі особистості дуже легко зламати, маніпулювати ними.

На жаль, основною бар'єрою цієї сесії була гонка за розглядом тих законопроектів, які у стані «авралу» кидала у зал виконавча влада. І, безумовно, за такого цейтноту якісно працювати дуже складно.

А отже, у країні залишилися нерозв'язаними основні питання: структурна реформа промисловості, адміністративна і податкова реформи.

Записала
Валерія БІЛА.

Не просто літо це літо

Хоча розморення літньої спекою не позначилося на творчому запалі парламентаріїв, та й вони таки ось-ось зможуть вигукнути те школярське: «Ура! Каникули!». Втім, схоже, не всі. Принаймні, як з'ясував наш кореспондент, не кандидати у Президенти України.

Усі опитані (на той час іще претенденти) дружно відповіли, що відпустка цього року їм «не загрожує». Скажімо, для Геннадія УДОВЕНКА в цьому немає нічого дивного, бо він не був жодного разу у відпустці від 1972 року. «Тому, коли наступає відпускний період, я у розпачі. Не знаю, де і як відпочивати», — каже Г. Удовенко. Нині через участь у президентських перегонах він хоче використати відпускний час для поїздок Україною, зустрічей із виборцями.

Віталій КОНОНОВ вважає, що для нього відпустка реальна лише взимку або після 31 числа. «Ніякий нормальний серйозний політик не може поїхати кудись відпочивати під час виборчої кампанії», — запевняє В. Кононов.

«Класично» відпочиватиме Олександр РЖАВСЬКИЙ. «Для мене відпочинок — це зміна праці, — каже він, — тож із парламентської роботи переключуся на передвибірну. У мене стільки енергії, що не хочу розслабитися». Втім, О. Ржавський уже відправив свою родину за межі Києва, щоправда, не розповів куди.

Олександр МОРОЗ, за його словами, до 38 років щоліта відпочивав у батьків, потім разів вісім був у санаторіях, переважно у Київській області, і чотири рази — біля моря. Його улюбленим заняттям під час літнього відпочинку є плавання на певну дистанцію. Одного літа наплавав аж 61 кілометр. Однак нинішнього у нього є важливіші завдання.

«Нормальним режимом» вважає літо без відпустки Василь ОНОПЕНКО. Він запевняє, що й у кріслі міністра юстиції жодного разу не використовував право на законний відпочинок. Цього літа сподівається хіба що трохи «відійти» на дачі.

Наталія ВІТРЕНКО хоче до моря, бути поряд із дітьми, щоб набратися нових сил. Але дозволить це собі лише в тому разі, якщо не буде реєстрована кандидатом.

Юрій КОСТЕНКО також відпочиватиме у поїздах, у зустрічах із виборцями. Традиційно він проводить літо у горах, щороку здійснюючи якийсь сходження. Сподівається, що і нині, може, вдасться вибратися хоча б на одну вершину в Криму.

Допитувалася
Олександра КУЧЕРЯВА.

Р. С. Перепрошуючи неопитаних кандидатів чи претендентів, наслідуючи припустити, що і для них найкориснішими нинішнього літа будуть загар на асфальті, на фермі чи перед шахтою, море з вікна авто чи гелікоптера, а гра — лише за правилами.

У номер

✓ **Вибори-99**

Збір підписів — пройдений етап

12 липня закінчився термін подання підписних листів до Центрвиборчкому. Звернути здавання підписних листів випало Миколі Габеру, народному депутату України. Він заявив 1 млн. 200 тисяч підписів. І було це вже ввечері 12-го. Як і намічалось раніше, о 16 годині почалася прийнятно-здавальна процедура підписних листів за Наталією Вітренко. Її уповноважені задекларували 1 млн. 113 тисяч 692 підписи. Отже, в ЦВК зараз на перевірку понад 13 мільйонів підписів громадян України. А якщо врахувати, що раніше перевірялися підписи за Леоніда Кучму, Петра Симоненка, Євгена Марчука, Олександра Ткаченка, можна дійти такого висновку. ЦВК перевіряє підписи майже половини країни. Праця, скажімо відверто, непосильна. А ще — чи підписалася справді хоча б третина країни за всіх кандидатів? Очевидно, питання може постати лише у разі, якщо це переможе «найреальніший кандидат». Або коли, наприклад, із підписів, задекларованих за Наталією Вітренко, вибракують понад 113 тисяч 692, за Миколою Габеру — понад 200 тисяч, за Володимира Олійника — понад 400 тисяч або за Василя Онепенка — понад 443 тисячі... Чи можливо це? Цілком. Адже вибракують за вже зареєстрованих кандидатами Леоніда Кучму, Петра Симоненка, Євгена Марчука, Олександра Ткаченка 270—400 тисяч «автографів». Та й сам голова ЦВК уже морально підготував кандидатів на «виліт» фразою про те, що він далекий від думки, що хтось із претендентів міг би бути зареєстрованим кандидатом, якщо перевіряти підписи так, як цього вимагає Кримінально-процесуальний кодекс. Так що в разі чого вже на цьому етапі можна за бажання «найреальнішого кандидата» опротестувати результати виборів. Така «домашня заготовка» може зіграти злий жарт з усіма виборцями. Та поки що с чотирьох зареєстрованих кандидатів — Л. Кучма, П. Симоненко, Є. Марчук, О. Ткаченко і 10 претендентів: О. Мороз, Г. Удовенко, Ю. Костенко, В. Олійник, В. Кононов, О. Ржавський, В. Онепенко, Н. Вітренко, Ю. Кармазін, М. Габер. Усього — 14. Не забагато? Це розуміє кожний.

✓ **Донецьк**

Тільки без «хімії»!

На дев'ятому році незалежності Донеччина досі не має свого герба. Заповнити прогалину запропонував благодійний фонд «Золотий скіф», який оголосив конкурс, в якому можуть взяти участь усі бажані, на створення проєктів символіки області — герба і прапора. Автор найліпшого ескізу одержить 1500 гривень. Остаточне слово, втім, залишається за сесією обласної ради. Але вже тепер організатори конкурсу звернулися до художників із проханням не зображувати на гербі шестерні, терикони, колоски і хімічні колби.

✓ **Дніпропетровськ**

Пільгові ліки

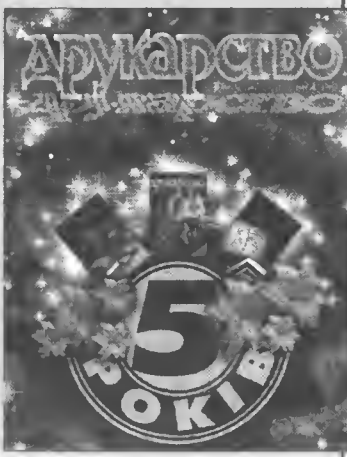
У п'яти найбільших аптеках Дніпропетровська відкрилися соціальні відділи для пільгових категорій населення. Ветеранам війни і праці, ліквідаторам Чорнобильської аварії, малозабезпеченим ліки та медикаменти відпускаються за значно нижчими цінами. Разом із пігулками клієнт може отримати також безкоштову консультацію. А створено ці відділи з ініціативи народного депутата України Наталії Донець, яка фінансово підтримала цю благодійну справу.

✓ **Київ**

Триєдиний вимір слова

Часонисові «Друкарство» виповнилося п'ять років. Вийшов ювілейний номер журналу. У численних привітаннях, зокрема, директором Інституту журналістики Київського держуніверситету Апатолія Москаленка, мовиться: «Майбутні дослідники української книговидавничої справи й журналістики так само захоплюються і з почуттям глибокої вдячності їхнім творцям вивчатимуть сторінки сучасного «Друкарства», як ми вивчаємо сьогодні безцінний випуск дивовижного «Книгаря».

«Друкарство» — це не єдине видання, де на високому професіональному рівні утверджується українське друковане слово у трисидиному вимірі: творенні, множенні і розповсюдженні. Тож побажаймо добра і творчих здобутків друкарям-ювілярам.

Сум тижня

14 липня минуло чотири роки від дня смерті Олеса Гончара. Прихильники його таланту, друзі родини, представники громадськості, зокрема, народні депутати Іван Бокій, Іван Плющ, Іван Драч, письменники Володимир П'янов, Олександр Сизоненко, Сергій Гальченко, Олексій Дмитренко, Леонід Череватенко, Михайло Шевченко та інші відвідали могилу автора відомих романів «Собор» та «Прапорноносці».

У квітні 1999 року покладено квіти шані Олесеви Гончареві від лауреатів міжнародної українсько-німецької літературної премії Ольги Кирилової, Наталі Городнюк, Михайла Рутинського та членів журі й оргкомітету премії.

«Позапартійній» армії підвищено оклади і прощено борги

Збори тижня

Цього тижня 500 представників командного складу Збройних сил країни прибули до Києва на зустріч з Президентом України та військовим міністром.

Головнокомандувач ЗС України Леонід Кучма, виступаючи на Всеукраїнських офіцерських зборах, заявив, що в цілому задоволений армією, яка діє відповідно до державної оборонної концепції позаблоковості та миролюбності. Він закликав військових зберігати нейтралітет у політичних іграх напередодні виборів, залишаючись позапартійною силою, і заявив, що особливих претензій до захисників Батьківщини у нього немає. Інша справа — до народних депутатів, але вже, звісно,

не як Головнокомандувача, а як Президента України.

Скориставшись своїм службовим становищем, глава держави, не приховуючи своєї несприятливості до Верховної Ради, провів ледь замасковану передвиборну атаку на потенційних виборців доволі дохідливо натякнувши на те, за кого треба голосувати на президентських виборах.

Творстичну частину свого виступу Президент України підкріпив обіцяною практичного підвищення посадових окладів військовос-

лужбовцям. Наступного дня після зустрічі з офіцерами Леонід Кучма підписав Указ «Про додаткові заходи з урегулювання грошового забезпечення військовослужбовців Збройних сил України», відповідно до якого з 1 вересня військовики отримуватимуть 40-відсоткову надбавку до посадових окладів. А також Президент поставив свій автограф під законом про списання заборгованості армії з податку за земельні ділянки. Ці борги в розмірі 18,8 млн. грн. списуються як безнадійні.

Утім, саме військовослужбовці не є безнадійними. Швидше навпаки. Генерал армії Олександр Кузьмук для своїх підлеглих провів короткий сккурс у ми-

нуле української армії і охарактеризував її нинішній стан. За роки незалежності України її військове формування з відгалуження Радянської Армії перетворилося на самостійні збройні сили самостійної держави, чисельність яких скорочено зі 780 тисяч (1991 рік) до 310 тисяч (1999 рік). Попри фінансові проблеми, за цей час до арсеналу введено 11 нових видів озброєнь. Здійснено адміністративну реформу — замість військових округів сьогодні діють три оперативні командування. Міністр оборони зазначив: у міжнародній ситуації, що змінилася (події в Косово), будуть відкориговані й завдання нашої армії.

Ольга ВІТЕР.

Рух назустріч одне одному

Візит тижня

(Початок на 1-й стор.).

Приїзду Голови уряду РФ Сергія Степашина до Києва чекали ще в червні, але через термінову потребу побачитися, яка виникла у глав держав, його було відкладено. Тому часу як для серйозного аналізу, що передував візитові, так і для пустих пліток було чимало. Чого варті одні лише твердження, які з'явилися в московській пресі, буцімто Степашин їде до Києва переглядати статус Севастополя й передати, хто з кандидатів у президенти влаштує Кремль.

Звичайно, таким пасажам сприяв гарячковий стан України і Росії, які стоять на порозі відповідно президентських і парламентських виборів. На жаль, подібні візити, які можуть справді зрушити з мертвої точки наболілі проблеми, більшість політиків використовує з меркантильною метою.

Так чи інак, але підтягнутий і вивчений у собі Степашин з'явився в Києві, з трапа літака заявивши про особливу стратегічність наших відносин. Він повідомив, що під час візиту планують підписати низку міжурядових угод і що українська й російська сторони підготували свої пропозиції з вирішення проблеми заборгованості. Та такі, що «розв'язку проблеми боргів знайдено». Відповідаючи на запитання про те, яка схема влаштує російську сторону, він підкреслив, що в цьому разі має бути «рух назустріч одне одному».

На зустрічі у Верховній Раді України Олександр Ткаченко і Сергій Степашин обговорили перш за все економічні питання: борги, митні справи, податки. Стосовно політики, то Степашин заявив, що «ніхто зараз не говорить про єдину державу, але ті перешкоди, котрі існують і

заважають жити простим громадянам, слід усувати».

Під час бесід з Президентом України й у Верховній Раді обговорювалися і так звані приватні питання, які також було винесено на засідання міжурядової комісії: Ач-70, Миколаївський глиноземний завод, поставки нафти й газу, штрихи до портрета Чорноморського флоту й багато іншого.

На запитання кореспондента «ГУ», чи не занадто багато приватних питань майже кавалерійським наскоком сподівається розв'язати міжурядова комісія (враховуючи, що нерозв'язаних до кінця глобальних — вагон і маленький возик), Сергій Степашин відповів: «Ми до цього готувалися півроку, тому сьогодні — підбиття підсумків, напрацювань наших відомств». Однак ця відповідь все одно не вселяє оптимізму: адже накопичувалися проблеми протягом 3—4 років, а чи всі вузли нового прем'єр зможе швидко розплутати? Радше, що при-

наймі розрубувати їх він не збирається.

Голова парламенту України переконаний, що допомоги цьому може «побудова таких відносин, щоб хоча б раз на тиждень зустрічалися керівники Росії й України різних рівнів: від регіонів до урядів, від президентів до парламентів».

Підсумки засідання міжурядової українсько-російської комісії коротко такі: як мінімум один раз на місяць відбуватимуться засідання вищезгаданої комісії, де механізм розрахунку стосовно боргів відшліфують. Поки що борги за газ Україна віддаватиме чим тільки зможе, включаючи варіант взаємозаліків. Крім того, російська нафта в Україну почне надходити з кінця липня в об'ємі на нашу сільськогосподарську продукцію. Борги по ЧФ будуть погашені. Російський газ надійде до нас не за світовими цінами, а за договірними.

Яна СТАДІЛЬНА.

«Є у мене три романи»

Ювіляр тижня

Павло Мовчан ще наприкінці 80-х занурився в політику. А вона виявилася надто примхливою і непередбачуваною панею, яка не відпускає зі своїх обіймів письменника — народного депутата України і лауреата Державної премії імені Т. Г. Шевченка.

І це я відчула як «вдячна аудиторія», коли він говорив про політику, що плавно переросло, не побоюючись цього визначення, у лекцію про глибину і багатство української мови. Саме її проблеми, переконував

співрозмовник, він віддає левову частку свого життя. Критикував Павло Михайлович владу, бо закон про мову у нас не виконується і українська почувається незручно в рідній державі.

На запитання, чи з'явилася щось новеньке у творчому доробку Великого Мовчана за останні роки, Павло Михайлович відповів: «Є у мене три романи — правда, ще не видані. Самі розумієте, що не так уже й дешево видати книгу сьогодні».

Розумію. З роси і з води Вам, Павле Михайловичу! Творчості і наснаги!

Валентина ЮРЧИШИНА.

15 липня Павло Мовчан відсвяткував своє перше 60-річчя, з чим «Голос України» його щиро вітає

Безнадійні борги компрометують надійну армію

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт»

Верховна Рада України постановляє:
І. Внести до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 14, ст.80) такі зміни:

1. Статтю 34 викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Спортивна федерація

Спортивна федерація (асоціація, спілка, об'єднання тощо) — громадська організація фізкультурно-спортивної спрямованості, що створюється для розвитку відповідного виду спорту (версії) і керується у своїй діяльності Конституцією України, законами, іншими нормативно-правовими актами України та своїм статутом.

Порядок, особливості створення та діяльності спортивної федерації визначаються відповідно до цього Закону та Закону України «Про об'єднання громадян».

Спортивна федерація може мати місцевий або всеукраїнський статус.

Ветуп спортивної федерації до відповідної міжнародної спортивної організації не є підставою для її перереєстрації як міжнародного об'єднання громадян.

У статуті спортивної федерації зазначається, який вид спорту (версію) вона розвиває. Вік членів спортивної федерації встановлюється в її статуті залежно від специфіки виду спорту (версії).

Кабінет Міністрів України, за поданням центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту, визначає перелік видів спорту (версій), відповідно до специфіки яких спортивна федерація має право набувати всеукраїнського статусу незалежно від наявності місцевих осередків у більшості областей України, в Автономній Республіці Крим, у містах Києві та Севастополі.

Спортивній федерації надається статус національної спортивної федерації відповідно до цього Закону».

2. Доповнити Закон главою V-A такого змісту:

«ГЛАВА V-A. НАЦІОНАЛЬНА СПОРТИВНА ФЕДЕРАЦІЯ

Стаття 36¹. Умови надання статусу національної спортивної федерації

Статус національної спортивної федерації надається тільки одній спортивній федерації з відповідного виду спорту (версії) за таких умов:

її реєстрації як всеукраїнської громадської організації;

відповідності її статутних документів статутним та регламентним вимогам відповідної міжнародної спортивної організації;

проведення нею спортивних змагань та фізкультурних заходів;

наявності в її складі висококваліфікованих спортсменів, тренерів, суддів та фахівців;

наявності в її структурі легалізованих у встановленому порядку місцевих осередків (федерацій, асоціацій, спілок, об'єднань тощо) та їх взаємодії з місцевим органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту щодо розвитку відповідного виду спорту (версії) згідно з укладеним двостороннім договором.

Стаття 36². Порядок надання статусу національної спортивної федерації

Клопотання про надання спортивній федерації статусу національної порушується її керівним органом шляхом подання заяви до центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту.

До заяви додаються:

рішення керівного органу спортивної федерації про порушення клопотання щодо надання статусу національної;

копія свідоцтва про реєстрацію, виданого Міністерством юстиції України, завірена в установленому порядку;

копії документів, поданих до Міністерства юстиції України для здійснення реєстрації;

копії статуту та регламенту відповідної міжнародної спортивної організації

з перекладом їх на державну мову, завірені в установленому порядку;

проект договору про співробітництво спортивної федерації з центральним органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту;

реквізити спортивної федерації — юридичної особи;

документи, що підтверджують виконання умов, перелічених абзацами четвертим та п'ятим статті 36¹ цього Закону.

Заява про надання спортивній федерації статусу національної розглядається колегією центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту в місячний термін з дня надходження документів.

Питання про надання статусу національної спортивної федерації розглядаються в порядку, встановленому колегією центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту за участю представників цієї спортивної федерації.

За результатами розгляду заяви колегією центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту приймає рішення про надання статусу національної спортивної федерації або про відмову в наданні цього статусу, про що заявникові повідомляється письмово у 10-денний термін.

У разі прийняття рішення про надання спортивній федерації статусу національної вона заноситься до Реєстру національних спортивних федерацій і їй у 10-денний термін видається відповідне свідоцтво.

Про зміни в статутних документах та керівних органах національна спортивна федерація повідомляє в 10-денний термін центральному органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту.

Про надання спортивній федерації статусу національної центральному органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту повідомляє в друкованих засобах масової інформації.

Стаття 36³. Термін дії статусу національної спортивної федерації

Термін дії статусу національної спортивної федерації встановлюється за рішенням колегії центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту.

Спортивна федерація може добровільно відмовитися від статусу національної. Повідомлення про таку відмову повинно бути направлено у письмовій формі до центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту.

Стаття 36⁴. Відмова у наданні статусу національної спортивної федерації

Підставами для відмови у наданні статусу національної спортивної федерації є:

невідповідність поданих документів законодавству України, статутним та регламентним вимогам відповідної міжнародної спортивної організації або недотримання інших вимог, передбачених статтею 36¹ цього Закону;

наявність у поданих документах недостовірних даних;

наявність національної спортивної федерації з відповідного виду спорту (версії).

Рішення про відмову повинно містити підстави такої відмови.

Відмова у наданні статусу національної спортивної федерації може бути оскаржена в судовому порядку.

Стаття 36⁵. Позбавлення статусу національної спортивної федерації

Спортивна федерація позбавляється статусу національної за рішенням колегії центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту у разі втрати фізкультурно-спортивної спрямованості у своїй діяльності, невиконання договірних зобов'язань у межах делегованих їй центральним органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту повноважень.

Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту може

позбавити спортивну федерацію статусу національної:

за дії та рішення, що порушують законодавство України, на підставі рішення суду;

за порушення статуту, регламенту відповідної міжнародної спортивної організації на підставі її офіційного повідомлення.

Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту у 10-денний термін письмово повідомляє про це спортивну федерацію, скасовує запис у Реєстрі національних спортивних федерацій і направляє повідомлення у відповідну міжнародну спортивну організацію.

Свідоцтво про надання спортивній федерації статусу національної втрачає чинність відповідно до законодавства.

Стаття 36⁶. Держава та національна спортивна федерація

Спортивній федерації, що набула статусу національної, держава в особі центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту надає:

певні повноваження щодо розвитку відповідного виду спорту (версії) згідно з укладеним двостороннім договором;

виключне право представляти відповідний вид спорту (версію) у відповідних міжнародних спортивних організаціях та на міжнародних спортивних змаганнях;

виключне право на організацію та проведення офіційних міжнародних змагань на території України та національних змагань;

національна спортивна федерація може отримувати від держави матеріальну та фінансову допомогу на діяльність, передбачену її статутом.

Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту:

здійснює контроль за використанням коштів, виділених національній спортивній федерації з державного бюджету, та за виконанням наданих їй повноважень;

затверджує за поданням національної спортивної федерації умови та порядок організації проведення всіх всеукраїнських спортивних змагань.

Рішення центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту, видані в межах його повноважень, є обов'язковими для виконання національною спортивною федерацією.

Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту проводить консультації з національною спортивною федерацією щодо міжнародних контактів і договорів, які укладаються від імені України, стосовно відповідного виду спорту (версії).

Національна спортивна федерація:

погоджує з центральним органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту та іншими органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування питання щодо проведення на території України міжнародних спортивних змагань;

інформує центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту про наміри проведення всіх спортивних заходів та про рейтинг спортсменів за підсумками змагань».

3. У статті 7 слова «Республіки Крим» замінити словами «Автономної Республіки Крим».

4. У частині другій статті 11, частині третьій статті 13, частині четвертій статті 32, частині другій статті 33, частині четвертій статті 39 слово «державної» виключити.

5. У частині другій статті 11, частині третьій статті 13 та частині першій статті 31 слова «і регіонального» виключити.

6. Частини другу та третю статті 27 викласти в такій редакції:

«Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту забезпечує реалізацію державної політи-

ки у галузі фізичної культури і спорту, несе відповідальність за її виконання.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування створюють у своєму складі відповідні органи з фізичної культури і спорту».

7. У частині третій статті 28 слова «центральним та місцевими органами державної виконавчої влади з питань фізичної культури і спорту» замінити словами «центральним та місцевими органами виконавчої влади з фізичної культури і спорту».

8. У статті 29:

у частині другій слова «центральними органами державної виконавчої влади з питань фізичної культури і спорту» замінити словами «центральними органами виконавчої влади з фізичної культури і спорту»;

у частині шостій слова «органи державної виконавчої влади з питань фізичної культури і спорту» замінити словами «органи виконавчої влади з фізичної культури і спорту».

9. У частині другій статті 30 слова «органи державної виконавчої влади з питань фізичної культури і спорту» замінити словами «органи виконавчої влади з фізичної культури і спорту».

10. У частині першій статті 31 слова «органи державної виконавчої влади у справах фізкультури і спорту» та «інших центральних та місцевих органів державної виконавчої влади» замінити відповідно словами «органи виконавчої влади з фізичної культури і спорту» та «інших центральних і місцевих органів виконавчої влади».

11. У статті 40 слова «Державному комітеті України по стандартизації, метрології та сертифікації» замінити словами «Комітеті України з питань стандартизації, метрології та сертифікації».

12. У тексті Закону слова «Міністерство України у справах молоді і спорту» в усіх відмінках замінити словами «центрального органу виконавчої влади з фізичної культури і спорту» у відповідних відмінках.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний термін з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

забезпечити прийняття відповідно до компетенції нормативно-правових актів, що впливають з цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

3. Спортивні федерації, що набули статусу національних до набрання чинності цим Законом, протягом 30-денного терміну з дня його опублікування вносяться центральним органом виконавчої влади з фізичної культури і спорту до Реєстру національних спортивних федерацій, якщо їх статутні документи відповідають вимогам статті 36² цього Закону.

Статутні документи національних спортивних федерацій, що не відповідають цьому Закону, підлягають приведенню у відповідність з цим Законом.

Документи, подані для надання спортивним федераціям статусу національних, за якими не було прийнято рішення до набрання чинності цим Законом, підлягають розгляду відповідно до статей 36¹, 36², 36⁴ цього Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
18 червня 1999 року.
№ 770-XIV.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

У номер

✓ Житомир

НОВЕНЬКА «ГАЗЕЛЬ» чи стара іномарка?

Рекламувати вітчизняну продукцію потрібно так само активно, як зарубіжні фірми рекламують свою. Ця думка була лейтмотивом презентації в обласному центрі машини ЗАТ «КривавоГАЗ». Автопробіг десятима областями України, координатором якого є журналістська організація Криму, має на меті довести потенційним покупцям, що «Волги», «Газелі», «Соболі» — пристосовані до наших доріг і доступніші за ціною від зарубіжних аналогів. Наголос робитиметься і на тому, що «КривавоГАЗ», паруючи частку вітчизняних комплектувальних, сприяє створенню нових робочих місць.

✓ Рівне

За довгим «зайчиком»

У ці літні дні в селах північних районів Рівненщини — Зарічненського та Дубровицького — значно поменшало чоловічого населення. Ті, хто володіє якоюсь будівельною спеціальністю, подалися в Білорусь на заробітки. Наші сусіди-селяни нині піднімають село, прокладаючи дороги та газопроводи до найвіддаленіших населених пунктів, будуючи житло, об'єкти соціально-культурного призначення. Роботи вистачає і на Батьківщині, та багато українських підприємств нині переживають економічну скруту, їх працівників відправлено у вимушені безоплатні відпустки. Отож «кашікулі» чоловіки вирішили провести з користю.

✓ Оголошення

Арбитражный суд Луганской области (348000 г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а) по заявлению общества с ограниченной ответственностью «Торгтехсервис» возбудил дело № 12/162Б от 19.10.98 г. о банкротстве Нижнедубовского сельского потребительского общества Сватовского райпотребсоюза.

Юридический адрес: 349813, Луганская область, Сватовской район, пгт. Нижняя Дубанка, ул. Ленина, 104; расчетный счет № 260073156 в Сватовском отделении Сбербанка № 2842, МФО 364069, идентификационный код 01745140.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются на протяжении месяца со дня опубликования объявления.

Загальні збори акціонерів ЗАТ «Трипільське риболовецьке господарство «Пролетарська правда» повідомляють про реорганізацію товариства шляхом розподілу.

Підприємство у формі Товариства з обмеженою відповідальністю «Макро», код ЗКПО 24913751, сповіщає про втрату установчих документів та свідоцтва платника податку. Втрачені документи вважати недійсними.

Центральній виборчій комісії потрібні водії першого класу.

На підставі рішення засновників, ТОВ «Ресурсна компанія» оголошує про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з часу опублікування оголошення за адресою: Київ-133, бульвар Лесі Українки, 26; т. 264-91-75.

✓ Фотофакт

Свердловське спільне україно-іспанське підприємство «Інтерсплав», що на Луганщині, відзначило 10-річний ювілей. Алюмінієві заготовки, які випускає СП, замовляють концерни Японії та Німеччини. З початку року «Інтерсплав» випустив продукції на 20 мільйонів доларів.

На знімку: готова продукція свердловських плавильників.

Фото Вадима Лісного (ДІНАУ).

Інвестори в «зону» не товпляться, або Погано заводів — погано місту

Сто років тому письменник Олександр Купрін заступив на службу на металургійний завод у Єнакієвому. Авторів повісті «Молох» завод видався ненаситим чудовиськом. Через сто років мешканці міста називатимуть Єнакіївський металургійний завод чудовиськом, а «лисячі хвости» над мартенами вважатимуть видовищем обнадійливим: живемо!

Місто, бурхлива молодість якого позаду, забезпечено старістю похвалитися, на жаль, не може. Щоправда, з середини 90-го вдалося відмовитися від субвенцій з області і заробляти на власні потреби самостійно. Сьогодні 10 тисяч бюджетників отримують заробітну плату місяць у місяць. Незважаючи на такий «плюс», голова державної податкової адміністрації міста Наталія Рад не приховує стурбованості:

— Із загальної кількості зареєстрованих підприємств фактично діє лише 71 відсоток, із них третина завершує рік зі збитками, 84 відсотки промислової продукції реалізується за бартером і лише 7 відсотків підприємств можуть реально користуватися рахунком у банку. Працюючи в режимі взаємної і бюджетної заборгованості, підприємства постійно перебувають у зоні ризику, і в будь-який момент їх можуть проголосити банкрутом.

І це реальна загроза. За рішенням арбитражного суду банкрутами вже оголошені завод залізобетонних водонапірних труб, автопідприємство і пивзавод. Аналогічні справи порушено щодо металургійного й коксохімічного заводів.

Зрозуміло, Указ Президента України «Про спеціальні економічні зони і спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області» і односторонній закон у місті сприйняли з неприхованою надією: адже Єнакієве віднесене до територій пріоритетного розвитку. Це означає, що новостворені під-

приємства чи виробництва частково звільнятимуться від сплати податків на термін реалізації інвестиційного проєкту.

— Шість проєктів у місті вже підготовлені, — розповідає виконуючий обов'язки міського голови Валентин Литовченко. — Йдеться про створення нових виробництв на металургійному та цементному заводах, організацію виробництва міні-вертольотів тощо. Але порядок такий: проєкт вноситься на розгляд ради, коли вже є інвестор. Його пошуками зайняте й місто (у виконкомі створено спеціальний відділ), і підприємства. Проте хотілося б більшої підтримки з боку області, щоб Донецьк звертав увагу бізнесменів на наше місто, адже Єнакієве у світі не знають.

І хоча скоро виповниться півроку, як президентський указ набрав чинності, у черзі до «зони» потенційні інвестори, м'яко кажучи, не товпляться. І не тільки через відсутність інформації. Підприємці не вірять, що держава, яка не забезпечує нормальні умови для розвитку економіки в цілому, здатна створити такі умови на окремій території. На думку міського голови, самих лише податкових пільг для інвесторів замало для запуску «лежачих» підприємств. Потрібне загальне зниження рівня податків і заборона розрахунків готівкою між суб'єктами господарювання. Крім того, підприємства повинні мати можливість отримувати довгострокові кредити під нормальний відсоток.

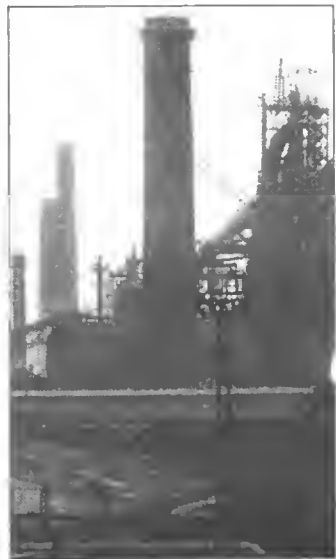
«Пріоритетний» статус дасть поштовх до створення нових робочих місць. Для міста, бюджет якого наполовину складається з прибуткового податку, це обнадійлива перспектива. Іншу заповнює наповнення бюджету тут вбачають у поліпшенні фінансового становища металургійного заводу.

У жовтні цього року Верховна Рада прийняла постанову «Про заходи щодо подолання кризового становища в гірничо-металургійному комплексі України». Передбачається, що в галузі включаться важелі державного регулювання, внаслідок чого здійсниться «природний відбір» підприємств і залишиться оптимальна їх кількість. Найближчим часом Кабінет Міністрів повинен визначитися з переліком стратегічно важливих заводів. Вони отримають певні переваги й пільги.

— Проте насторожує, — зауважує Наталія Рад, — що головним критерієм відбору є факт виготовлення продукції, яка користується попитом. Але не можна не враховувати, що у нашому 179-тисячному місті 80 відсотків обсягу випущеної продукції припадає на долю ВАТ «Єнакіївський металургійний завод». Тобто підприємство є бюджето- і містоутворюючим. Погано заводу — погано й місту. Сьогодні металурги заборгували близько 60 мільйонів гривень. Цих грошей вистачило б на три міських бюджети.

Свого часу ЄМЗ став першим в Україні приватизованим металургійним підприємством. Власниками найбільших пакетів акцій є АТ «Данко» (м. Донецьк), ТОВ «Емброд Україна Лтд» (м. Донецьк), довірче товариство «МДС-Інвест» (м. Кременчук) та АТ «Комекс-брок» (м. Київ).

Пріоритет живе у важкому очікуванні «залізної» домовленості

Названі фірми контролюють близько 82 відсотків акцій, частка державної власності відсутня.

Цього року металургам вдалося забезпечити приріст продукції майже на 20 відсотків і суттєво скоротити заборгованість у зарплаті. Тут підготовлено два інвестиційні проєкти, спрямовані на технічне переозброєння — лише так можна втриматися на світовому ринку металу. За президентським указом, спеціальний режим інвестування починає діяти лише у випадку, коли сума інвестицій становитиме не менш як мільйон доларів. Зарубіжний партнер ЄМЗ висловлює готовність профінансувати проєкти, проте вимагає гарантії збереження вкладених коштів. Уряд не поспішає видавати гарантії під іноземні кредити. Навчені гірким досвідом, бізнесмени бажать отримати наочні докази того, що територія пріоритетного розвитку — це всерйоз і надовго.

Ліна КУЦ.
Єнакієве
Донецької обл.

Завтра — День металурга

Снує «Альбертіно» вдень і вночі

Цими днями виповнюється 75 років Кримському підприємству зі збирання і переробки металобрухту, яке в 1994 році було перетворене на закрите акціонерне товариство «Кривтормет».

З цього приводу перший заступник голови Ради міністрів автономії Лентун Беззисів зауважив: «Ми їздили по заводах, які треба підняти, а ось до благополучних підприємств, зокрема «Кривтормету», лише зараз дістались...»

Такої культури виробництва не бачив давно. Пройди територію заводу, знайдеш у будь-який цех — скверик розбито, квіти скрізь, порядок.

Вразило глибоке пропрацювання технології. Це вже не просто збирання вторинного металу. Чітко побудоване сортування, відлагоджено конвеєр до пресування брухту в стандартні пакети, екскаватор суміщає багато функцій, в тому числі й механічну руку — без надлишків машиніста так не запрацює... Зауважує: там, де мали б бути пил і бруд — на лінії переробки брухту, — чистота, все пофарбовано. А як на підприємстві удосконалили технологію вилучення кольорових металів зі старих агрегатів! Я не думаю, що в Україні, та й СНД, є інші підприємства системи «Втормету» з такою культурою й високою технологією виробництва — та ще й з такою зарплатою, такою дисципліною.

Голова ради акціонерів об'єднання Альберт Петрович Жумикін і генеральний директор Валерій Григорович Булатов, капітани на великому кораблі вітчизняної промисловості, яка забезпечує країну металом, розповідають:

— Сьогодні, незважаючи на відомі всім величезні труднощі, ЗАТ «Кривтормет» працює стабільно. Це завдяки

своєчасно вжитим заходам з адаптації до ринкових реформ. Нині займаємо перше місце в заготівлі й переробці металобрухту в Україні, а за останні три роки — постійно 240-е місце в рейтингу 500 кращих підприємств нашої держави. В Сімферополі, Севастополі, Керчі, Джанкої, Євпаторії, Красноперекопську побудували нові підприємства. Зараз головну увагу приділяємо реконструкції виробничих та інших об'єктів. Пріоритет — покращенню екологічної обстановки в басейнах Чорного й Азовського морів. Підняли 37 затонулих кораблів.

Ще шість років тому заселенням 65-квартирного будинку в Сімферополі повністю вирішили проблему забезпечення наших працівників житлом. Лише за два останні роки надали добродійної допомоги на 200 тис. гривень. Медичним закладам Сімферополя доставили з Німеччини гуманітарної допомоги на 1 млн. марок.

Крім основної діяльності практикуємо й виробничо-торговельну, займаємось оптовими поставками. Маємо мережу магазинів по всьому Криму. Торік загальний товарооборот становив 2,5 млн. гривень. Основна мета не торгівля сама по собі, а залучення здавальників металобрухту. Схема така: заводи, кол-

госпи і радгоспи здають металобрухт і за взаємними заліками або бартером отримують товар. Наш продовольчий асортимент нараховує понад 600 найменувань. Автозапчастин ще більше: 3 тисячі.

... Роботи у ювіляра попереду хоч відбавляй — аналіз технічного стану і віку флоту України показав, що до 2000 року необхідно вивести з експлуатації й утилізувати понад 1000 кораблів і суден. Уже зараз списані й покинуті кораблі займають значну акваторію бухт і прибережних територій, забруднюючи моря, річки та береги. Тож у прибережних відділках «Кривтормету» буксири на чолі з уславленим «Альбертіно» снують і вдень і вночі. Цілодобово працюють різальники на майданчиках розділення металобрухту.

... Валерій Ермак, сімферопольський міський голова, прийшов привітати ювіляра і не втримався від широкої промови-експромту: «Неймовірними зусиллями і компетентністю, сміливістю і впертістю Альберта Жумикіна в Криму працює підприємство — лідер у своїй галузі й унікальне в республіці. Унікальне своєю автономністю, незалежністю від зовнішніх потреб...»

Усім відомо, що метали тонуть, але «Кривтормет» не просто тримається на плаву в бурхливих водах неплатежів, криз і банкрутств, а й упевнено розвивається, забезпечуючи регулярне виконання виробничих програм і зміцнення фінансово-економічної стійкості. Хай же щастить чудовим людям, що працюють на цьому славному підприємстві!»

Віктор ХОМЕНКО.

Заборгували... три бюджети

Кумановський, який осягає Правду і... рудого кота

Художник із Луцька Микола Кумановський новий 1999-й рік і Різдво Христове зустрів у піднесеному настрої. На його адресу з Києва надійшла об'ємна бандероль із подарунковим виданням каталогу «Мистецтво України ХХ століття», який відкривається вітальним словом Президента України Леоніда Кучми. Поруч із роботами найвидатніших українських митців ХХ століття тут уміщено репродукцію картини Миколи Кумановського «Вікно від теслі», що входить до циклу малярських робіт волинського художника «Темна українська ніч».

Коли я запитав майстра (а знаю його давно), скільки років він малює, то почув у відповідь: «З дня народження». І це... правда. Малює відтоді, як себе пам'ятає. Йому нема й п'ятдесяти, проте всі ці роки слабе на одну нудугу — малярство. У нього воно — своє, неповторне. Кумановський — такий один. І в житті, і в творчості. А сформувався як митець і як особистість у Львові. У цьому старовинному місті, де завжди було багато художників і поетів, музеїв і «в'ярень», де в найчорніші дні тоталітарного режиму панував дух незнищеного націоналізму». Микола закінчив спочатку художню училище, а згодом — Інститут прикладного й декоративного мистецтва. Але перед тим, як стати художником, опанував ще й професію перукаря. Хоч це було дуже давно, проте набутого фаху не втратив і донині. У його невеличкій майстерні в центрі Луцька часто збираються місцеві письменники, журналісти, актори... І для своїх друзів-чоловіків він — неперевершений майстер-перукар.

У Миколи Кумановського — художня обличчя, живі, але спокійні очі. Коротка стрижка робить менш помітним його сивину. Ходить у довгому чорному пальті, але без кашкету чи шапки. І завжди перед обідом його можна побачити в кав'ярні «Ласощі», що неподалік від майстерні. Ось уже протягом кількох років художник дарує колективі кав'ярні свої твори. Скоро тут буде своєрідна міні-галерея Миколи Кумановського.

Ніби й незручно казати, але в обласному центрі це чи не єдине місце, де можна побачити художні твори Кумановського. Його малярським роботам ніколи не було місця на офіційних виставках... у Луцьку. Де вже там виставлятися, коли не намалював жодного передовика виробництва... А років п'ятнадцять тому художникові нарешті дозволили взяти участь у виставці. Єдиний раз. І тоді майстер показав свій миський натюрморт. Це була м'ясорубка, прикріплена до столу, на якому — сіра зіжмакана скатертина з мухами... Одразу піднявся ідеологічний крик: «Антирадянська агітація і пропаганда!» Художник посміхнувся, що в соціалістичних крамницях немає м'яса!

Але й опісля він малював те, що хотів. Його картини виставлялися у Вільнюсі, Ризі, Львові, Москві, Ленінграді.

Найліпше Миколу Кумановського як митця знали за кордоном. Різними шляхами його картини потрапляли до США, Канади, Ізраїлю, Німеччини, Швеції, Австралії, Франції. Сьогодні їх там — більше 100. Свій історичний цикл малярських робіт «Клейноди України», де відтворена трагічна історія рідного краю, художник створив у США, декілька років тому на запрошення керівництва університету штату Пенсильванія читав лекції на слов'янському факультеті.

— У США я мав дві виставки, на які представив сорок картин. Хотів показати американцям нашу Україну й українців. Хоч на-

ші проблеми їм і не зрозумілі. Вони дивуються: як можна жити, не маючи свободи... Це для них просто: коли нема свободи, то її треба здобути! На чужині в мене була спроба віднайти нові символи України в новому часі, саме в тому, в якому я живу сьогодні.

Про творчість Миколи Кумановського писати важко. Його роботи треба бачити. А точніше — відчувати. Коли вперше побачив у його майстерні картини із циклу «Це шарудить надламане стебло», то з'явилася відчуття якоїсь, порожнечі в собі, ніби ти досі нічого не знав з історії України, свого народу... І в тому є твоя вина. Ось на землі лежить хрест з обтесаних каменів, а на ньому — чоловік. Звисає з голови козацький оселедець, і кризь неї проростає дерево життя. А голуб як символ Духа, тримаючи дзвін, кличе до пробудження, до воскресіння весь наш народ. Навкруги — змучена земля, необроблена, занехаяна...

— Років чотирнадцять тому я почав працювати над циклом картин «Це шарудить надламане стебло», — розповідає Микола Іванович. — Головна ідея — пробудження України. У мені щось жило, підказувало, не давало спокою: скоро, скоро Україна здобуде самостійність, стане незалежною державою. Це була спроба відповісти самому собі, хто ми є, чого хочемо, для чого живемо. Розумієш, те, що до мене приходить, — не залежить від моєї волі, але мушу цей прихід реалізувати. Відчуваю: моя творчість в чийсь розумних руках, може, Бога, Всесвіту, інших недосяжних нашому людському розуму істот. Я вірю в ті духовні біосфери, про які писав Вернадський. Вірю, що в житті мене веде творчість.

У ці дні модерний український митець працює над новою малярською роботою — покровителем 1999 року рудим котом, яку, за його словами, подарує колективу редакції газети «Голос України»

литися, обшарпані стіни... Кажуть, одна поважна закордонна пані, начувана за океаном про творчість Кумановського, не повірила, що саме в такому помешканні творить сучасний український митець, попросила показати паспорт... А відома українська поетеса, вийшовши з майстерні, тут-таки зайшла до міського голови, де сказала таку фразу: «І як вам не соромно!».

Але не про це мова. Микола Кумановський ніколи не мав жодних почесних звань, не був членом Спілки художників України. Він про це ніколи й не думав. Але завжди знав і знає, що він — художник, незалежно від того, що про нього думають певні владні структури. І колишні, і нинішні. Його боліла і болить доля України. У своїй творчості він хоче виписати національний міф, витворити нову, символічну реальність наших днів, в якій демістифікація фальшивих міфів поєднувалася б з глибинним пізнанням української історії й українського менталітету. Все це і робить малярство Миколи Кумановського глибоким і драматичним.

— Я задумав написати новий цикл, що матиме назву «Закляті», — ділився планами-думками Микола. — Хочу присвятити його українським жінкам-чарівницям. Мене хвилюють міфологічні образи. Волинські амазонки, які жили на берегах наших озер, про них і сьогодні ходять легенди... А може, то не легенди, а правда?

На одному з його полотен — віконна рама. І обличчя жінки. Микола перехоплює мій погляд.

— З вікон на нас завжди дивляться обличчя наших матерів...

А по хвилі додає: — Знаєш, хочу зробити колективу редакції газети «Голос України» невеликий подарунок. Намалюю вам кота — покровителя 1999 року. Коли закінчу, привезу до редакції. Звичайно, якщо ви будете не проти...

Я щиро подякував Миколі. І потиснув руку. Руку одного з найвидатніших митців України ХХ століття.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Від редакції: Ілюстрації М. Кумановського до роману Берекета «Уотт» та роману В. Гембровича «Порнографія».

17 лютого 1999 року не стало Богдана БЕРЕКЕТИ. Він не побачив рудого кота довершеним...

А художник, вражений втратою друга, так і не завершив роботу.

Все життя з Кобзарем

Він з'явився на світ рівно через сто літ після народження українського генія Тараса Шевченка. На Волині, в селі Буянах. Але ніколи Микола Куделя, ім'ям якого назвали (за життя!) обласну літературно-мистецьку премію, не відчував тієї столітньої відстані. Саме він, нинішній 85-річний ювіляр, влаштував багато років тому в рідному селі музей однієї книги — «Кобзаря». До того ж — у власній хаті.

Стільки «Кобзарів», як у нього, мені випало побачити вперше. Як пояснив сам Микола Павлович, «Кобзар» здавна «запав у його душу», він з малих років знав його напам'ять. Шевченкове слово допомагало йому в усьому — вирости, працювати, жити, боротися, виживати.

А звідав ювіляр, сільський «шевченкіанівець», за своє життя багато гіркоти. Був в'язнем Луцької тюрми — і за часів Пісудського, і за сталінщини, дивом врятувався від розстрілу енкавдистами перед приходом німців, пізнав, що таке Колима. І завжди з ним, мов талісман, було невмируще Кобзареве слово, через любов до якого, власне, і понав'явся.

Сьогодні в його домашньому музеї натічується 120 різних видань цієї першої збірки Т. Шевченка — від раритетів, фотокопій до унікальних, скажімо, варшавського 1934 року. Затісно стало книгозбірні в маленькій старій хаті — і домігся М. Куделя створення окремого загальносільського музею, передавши йому більшість своєї колекції. Загалом у буянівського подвижника — майже тисяча різноманітних (аж до мініатюр!) видань Т. Шевченка і про Шевченка: монографії, стара періодика світу, факсимільні-автографні видання «Трьох літ», «Щоденника», «Автобіографії» і перше радянське академічне. Тут — і священна земля з Моринців, Кирилівки (Шевченкового), Канева.

Про все це, про життя простого пастушка, якого Шевченко своїм словом зробив великим інтелігентом, патріотом і громадянином України, лауреатом премії фонду імені Тараса Шевченка і кавалером Лицарського Хреста заслуг від Української Стрілецької громади в Канаді, йшлося на урочистих зборах-вечорі громадськості в Луцьку з нагоди 85-річчя Миколи Куделі. Який хоче лише одного: щоб швидше гоїлися рани гіркої минувшини, щоб Україна мала справді, як писав Великий Кобзар, «у своїй хаті свою правду, і силу, і волю».

Василь АЛЕКСЕЄВ.

Волинська область.

Почує світ розкішний звук бандур

Почалося все з того, що десять років тому пані Тетяна Шаленко «дістала у спадок» кілька хлопчиків-бандуристів педагога Ольги Баглай. Керівник львівської кобзарської школи Центру творчості, заслужений працівник культури України Володимир Дичак розгледів у молодого педагога величезний потенціал енергії, таланту, працьовитості, тому й запропонував їй створити капелу хлопців-бандуристів. З того часу життя пані Тетяни набуло змісту, повноти, краси, творчого польоту.

Тетяна Шаленко до своєї капели не підбирає дітей з особливими музичними талантами, бо це не музшкола, а гурток. Приймає усіх бажаючих. Як показав час, чудово заспівали навіть ті, які спочатку не подавали особливих надій.

У капелі «Гамалія» — 35 хлопчиків. Є серед них і діти із складним характером. Тому доводиться пані Тетянці до кожного з них знаходити індивідуальний шлях до душі, щоб досягти поставленої мети. А мета полягає в тому, аби маленькі кобзаріки навчилися відчувати музику серцем, душею, при цьому насолоджуючись красою голосу, неповторними звуками бандури. Бо цей інструмент має справді дивовижні можливості.

Без допомоги батьків їй було б важко. Матері хлопчиків допомагають капелі. Вони об'єдналися і створили жіноче «Товариство ім. Олени Теліги», а пані Тетяна його очолила.

Є у капели доброчинці, які допомагають, як можуть. Так, пан Василь Срібний причетний до того, що у хлопців-бандуристів нові концертні костюми. Серед таких доброчинців є й добродії з Канади, Америки, Німеччини.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА, журналіст.

На знімку: виступає капела «Гамалія».

ПОНЕДІЛОК,
19 липня

УТ-1

06.00 Анонс.
06.05 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».
08.50, 16.25, 17.50 Національний хіт-парад.
09.00 Анонс від УТН.
09.10 Погода в Україні та світі.
09.20 «Знайомий незнайомець». Олег Марцинківський.
10.25 Альманах «Основа».
11.00 УТН.
11.15 Милосердя.
11.40 Шоу самотнього холостяка.

12.15 Піонери успіху.
12.45 Мультфільм.
13.00 УТН.
13.15-14.00 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все—всім».

15.00 УТН.
15.10 Православний календар.
15.15 Діловий канал. Фінансовий огляд. Реальний сектор.

16.00 Інтернет-навігатор. Медіа-клас.
16.30 Звучать симфонічні твори українських композиторів В. Губаренка і О. Канерштейна.

17.00 УТН.
17.10 Погода в Україні та світі.
17.20 Мультсеріал «Тентен».

18.00 Телефільм «Від Гімалаїв — Україні».

18.10 «Пам'ятай мою любов». Заслужений артист України Богдан Сташків.

18.30 Саме той.
19.00 УТН.
19.10 Регіони.
19.20 Право.

19.50 Спогади і мрії. Заслужені артисти України Любов і Віктор Анісімови.

20.15 Весь світ театру.
20.40 Вечірня казка.
21.00 УТН. Панорама.

21.35 Питання дня.
21.50 Футбол від УТН.
22.20 Остання адреса.
22.50 Інтервал. «Продіжжі».

23.25 Погода в Україні та світі.
23.35 ТРК «Ера» представляє: «Доброї ночі, Україно!».

УТ-2

10.00 Телеанонс.
10.05 Закон є закон.
10.10 Острів скарбів.

10.40 Освітній канал. Ревуцькі. «Дорога до храму». Світи близькі, світи далекі (Сіетл). Історія української державності.

11.55 Закон є закон.
12.00 Християнська програма.
12.15 Моя справа.
12.45 Телефільм-вистава «Життєве море».

14.15 Закон є закон.
14.20 Мультфільм.
14.30 Закон є закон.
14.35 Захист.

СТУДІЯ «1+1»

07.00 СВ-2000.
07.30 ТСН.
07.35 Худ. фільм «Адреса нашого дому».

09.00 ТСН.
09.05 Серіал «Любов і таємниці Сансет Біч».

10.00-16.00 Програми УТ-2.
16.00 Інформаційно-розважальна програма «Не всі вдома».

17.00 Серіал «Морські пригоди».

17.50 Інформаційно-розважальна програма «Не всі вдома».

18.25 ТСН.
18.30 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Все шкереберть».

19.55 ТСН.
20.00 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Кримінальний трикутник».

21.45 ТСН.
22.15 Серіал «Цілком таємно».

23.15 Нічний кінозал представляє. Худ. фільм «Таємний щоденник Зігмунда Фрейда».

УТ-3

13.00 - 18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.

18.00 Інтерновини.
18.10 Комедійний серіал «Робота».

18.35 Вгадай мелодію.
19.10 Серіал «В'єтнам, до запитання».

20.00 Інформаційна програма «Подорожі». «Час».

20.50 Минуле.
20.55 Прогноз погоди.
21.05 Телесеріал «Екстрадиція».

23.00 Вчасно.
23.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.30 Нічний сеанс. Серіал

«Спецпідрозділ «Пасифік».

00.20 Подорожі. Підсумки дня.
00.30 Прогноз погоди.

КДРТРК

14.00 Анонс.
14.10 Київські новини.
14.25 Серіал «Місто, або Пригоди Сідні Чейз».

14.55 Док. фільм «Серце столиці — Старокиївський район».

15.15 Шлягер представляє.
16.10 Пульс.
16.25 Правочин.

17.00 Серіал «Місто, або Пригоди Сідні Чейз».

17.30 За київським часом.

СТБ

07.00 Програма передач.
07.05 «Вікна». Парламент.
08.00 Телемагазин.

08.10 Серіал «Нано».

09.00 Програма «Право обирати».

10.00 Дитячий серіал «Одісея».

10.30 Анонс програм «BIZ-TV».

10.35 Муз. програма «Безхмарний ранок».

12.00 BIZ-TV NON-Stop.

13.00 Муз. програма «Своя сорочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».

15.00 Муз. програма «Безпечні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.
16.15 Телемагазин.

16.45 Клуб «Білий папуга».

17.15 «Пам'ятаю... Люблю...» В. Мураделі.

17.45 Серіал «Нано».

18.45 «Вікна». Новини.

19.00 Пригодницький серіал «Двоє». 1 серія.

20.00 Серіал «Контрудар».

21.00 «Вікна». Бізнес.

21.20 Прогноз погоди.

21.30 «Вікна». Новини.

22.00 Новини кіно.

22.10 Худ. фільм «Захват».

23.55 Прогноз погоди.

00.00 Мультсеріал «Сімсоні».

01.10 Програма передач.

ICTV

07.00 «Роккі, Бульвінкль і їх друзі». Мультсеріал.

07.25 «Невгамовні». Мультсеріал.

07.50 Новини з відусіль (ТК «Гравіс»).

08.00 Шлягер бо шлягер.

09.00 «Соколіне гніздо». Телесеріал.

09.45 «Elite Italia». Телемагазин.

10.00 «Зелені гектари». Комедійний телесеріал.

10.30 «Elite Italia». Телемагазин.

11.00 «Чудернацька наука». Комедійний телесеріал.

11.30 «Шпигунські пристрасті». Комедійний телесеріал.

12.00 Ток-шоу Тетяни Магар «Він і Вона».

12.30 «Elite Italia». Телемагазин.

13.00 Вітражі.

13.30 «Elite Italia». Телемагазин.

14.00 Мистецький канал «Територія А». Музичний тижневик.

14.30 «Соколіне гніздо». Телесеріал.

15.15 «Elite Italia». Телемагазин.

15.30 «Невгамовні». Мультсеріал.

16.00 «Гей, Арнольде!». Мультсеріал.

16.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад.

17.20 «Elite Italia». Телемагазин.

17.28, 21.25, 22.58 Миколина погода.

17.30 «Вавилон-5». Фантастичний телесеріал.

18.20 Новини з відусіль (ТК «Гравіс»).

18.30 «Чудернацька наука». Комедійний телесеріал.

19.00 «Шпигунські пристрасті». Комедійний телесеріал.

19.30 «Колос». Художній фільм.

21.30 Новини з відусіль (ТК «Гравіс»).

22.00 «Гравіс». Гостросюжетний телесеріал.

23.00 Економічний вісник.

23.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад.

00.30 «Повітряний вовк». Пригодницький телесеріал.

01.30 Програма передач на завтра.

06.05 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».

08.50, 17.50 Національний хіт-парад.

09.00 Анонс від УТН.

09.10 Погода в Україні та світі.

09.20 Футбол від УТН.

09.55 Мультфільм.

10.10 Не все так погано у нашому домі.

11.00 УТН.

11.15 Право.

11.45 Остання адреса.

07.00 Програма передач.

07.05 «Вікна». Парламент.

08.00 Телемагазин.

08.10 Серіал «Нано».

09.00 Програма «Право обирати».

10.00 Дитячий серіал «Одісея».

10.30 Анонс програм «BIZ-TV».

10.35 Муз. програма «Безхмарний ранок».

12.00 BIZ-TV NON-Stop.

13.00 Муз. програма «Своя сорочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».

15.00 Муз. програма «Безпечні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.

16.15 Телемагазин.

16.45 Клуб «Білий папуга».

17.15 «Пам'ятаю... Люблю...» В. Мураделі.

17.45 Серіал «Нано».

18.45 «Вікна». Новини.

19.00 Пригодницький серіал «Двоє». 1 серія.

20.00 Серіал «Контрудар».

21.00 «Вікна». Бізнес.

21.20 Прогноз погоди.

21.30 «Вікна». Новини.

22.00 Новини кіно.

22.10 Худ. фільм «Захват».

23.55 Прогноз погоди.

00.00 Мультсеріал «Сімсоні».

01.10 Програма передач.

07.00 Програма передач.

07.05 «Вікна». Парламент.

08.00 Телемагазин.

08.10 Серіал «Нано».

09.00 Програма «Право обирати».

10.00 Дитячий серіал «Одісея».

10.30 Анонс програм «BIZ-TV».

10.35 Муз. програма «Безхмарний ранок».

12.00 BIZ-TV NON-Stop.

13.00 Муз. програма «Своя сорочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».

15.00 Муз. програма «Безпечні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.

16.15 Телемагазин.

16.45 Клуб «Білий папуга».

17.15 «Пам'ятаю... Люблю...» В. Мураделі.

17.45 Серіал «Нано».

18.45 «Вікна». Новини.

19.00 Пригодницький серіал «Двоє». 1 серія.

20.00 Серіал «Контрудар».

21.00 «Вікна». Бізнес.

21.20 Прогноз погоди.

21.30 «Вікна». Новини.

22.00 Новини кіно.

22.10 Худ. фільм «Захват».

23.55 Прогноз погоди.

00.00 Мультсеріал «Сімсоні».

01.10 Програма передач.

07.00 Програма передач.

07.05 «Вікна». Парламент.

08.00 Телемагазин.

08.10 Серіал «Нано».

09.00 Програма «Право обирати».

10.00 Дитячий серіал «Одісея».

10.30 Анонс програм «BIZ-TV».

10.35 Муз. програма «Безхмарний ранок».

12.00 BIZ-TV NON-Stop.

13.00 Муз. програма «Своя сорочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».

15.00 Муз. програма «Безпечні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.

16.15 Телемагазин.

16.45 Клуб «Білий папуга».

17.15 «Пам'ятаю... Люблю...» В. Мураделі.

17.45 Серіал «Нано».

18.45 «Вікна». Новини.

19.00 Пригодницький серіал «Двоє». 1 серія.

20.00 Серіал «Контрудар».

21.00 «Вікна». Бізнес.

21.20 Прогноз погоди.

21.30 «Вікна». Новини.

22.00 Новини кіно.

22.10 Худ. фільм «Захват».

23.55 Прогноз погоди.

00.00 Мультсеріал «Сімсоні».

01.10 Програма передач.

07.00 Програма передач.

07.05 «Вікна». Парламент.

08.00 Телемагазин.

08.10 Серіал «Нано».

09.00 Програма «Право обирати».

10.00 Дитячий серіал «Одісея».

10.30 Анонс програм «BIZ-TV».

10.35 Муз. програма «Безхмарний ранок».

12.00 BIZ-TV NON-Stop.

13.00 Муз. програма «Своя сорочка».

14.00 Муз. програма «Каприз».

15.00 Муз. програма «Безпечні хіти».

16.00 «Вікна». Новини.

16.15 Телемагазин.

16.45 Клуб «Білий папуга».

17.15 «Пам'ятаю... Люблю...» В. Мураделі.

17.45 Серіал «Нано».

18.45 «Вікна». Новини.

23.30 Своє кіно. Худ. фільм «Там далеко, за рікою».

УТ-3

«ІНТЕР»

09.00 «Інтер»-анонс.
09.05 Прогноз погоди.
09.10 Для дітей. Оповідки про казки.
09.30 Прокинься і співай!
10.15 Уїк-енд.
10.45 Б. Бурда у програмі «Смачно з «Олейною».
11.05 Доки всі вдома.
11.35 Караоке на майдані.
12.05 Музичний під'їзд.
12.20 Мелорама.
12.50 Підводна одіссея команди Кусто, «Острів мру».
13.40 Планета Здоров'я.
14.10 Сміхопанорама.
14.45 До 200-річчя О. С. Пушкіна. «200 років потому: знову на півдні». Частина 16.
14.55 Мультфільм «В гостях у гномів».
15.10 Серіал «Світ пригод».
16.10 Брейн-риг.
17.05 Серіал «Два капітани». 2 серія.
18.25 Серіал «Слідство ведуть ЗНАТОКИ». Справа № 17 — «Він десь тут». 2 серія.
20.00 Інформаційно-аналітична програма «Подорожні тижня».
20.40 Прогноз погоди.
20.50 Дженгльмен-шоу.
21.25 Худ. фільм «Російський відділ».
23.35 «Я прийшов даати вам волю». До 70-річчя В. Шукшіна.

00.20 Прогноз погоди.

КАРТРК

08.00 Дитяча програма «Еко-ло».
08.15 Екологічний фільм «Водяні війни». 2 частина.

СТБ

08.00 Програма передач.
08.05 Анонс програм «BIZ-TV».
08.10 Муз. програма «Безхмарний ранок».
09.00 Програма «Акваторія-Z».
09.30 Телемагазин.
10.00 Мультсеріал «Ремі». 2 серія.
10.30 Клуб «Білий папуга».
11.00 Муз. канал.
11.20 Худ. фільм «Порода яструба».
13.00 Муз. програма «Безпечні хіти».
14.00 Муз. програма «1+1+1».
14.30 Муз. програма «Безпечні хіти».
15.00 Худ. фільм «Єсенія».
17.00 «Вікна». Спорт.
17.30 Прогноз погоди.
17.35 Худ. фільм «Шлюб італійськи».
19.30 Випадковий свідок.
20.00 «Вікна». Тижневик.
21.00 Повітряний цирк «Монті Пайтон».
21.30 Серіал «Гаваяська мітка».
22.30 Серіал «Майк Хаммер — приватний детектив».
23.30 Програма для мисливців «Ні пуху ні пера».

00.00 Програми «BIZ-TV».

ІСТУ

07.00 Спортивний тижневик
08.00 Це твій день!
08.30 Світ людей. Медицина
09.00 «3 х 4». Найкумедніше домашнє відео
09.30 «Слов'янський базар» представляє...
10.00 Канал мистецтва «Територія А». Музичний тиждень
10.30 Фант-лото «Бінго»
11.00 Шлягер, бо шлягер
11.50 «Elite Italia». Телемагазин
12.00 Віпражі
12.30 «Elite Italia». Телемагазин
13.00 «Хмарочос». Музична програма
13.50 «Elite Italia». Телемагазин
14.00 Модний час
14.30 Час «Ч». Військовий тележурнал
15.00 «Роккі, Бульвінкль і їх друзі». Мультсеріал
15.30 «Мандрівний лицар». Гостросюжетний телесеріал
16.15 «Elite Italia». Телемагазин
16.30 «Вир світів». Пригодницький телесеріал
17.15 «Elite Italia». Телемагазин
17.30 «Вавилон-5». Фантастичний телесеріал
18.30 «Чудернацька наука». Комедійний телесеріал
19.00 «Візит». Фантастичний телесеріал
20.00 «3 х 4». Найкумедніше домашнє відео
20.30 Берт Ланкастер у художньому фільмі «Людина опівночі»
22.30 Разом з Вами. Розважальна програма
23.30 «Зловісний незнайомець». Художній фільм. 2 серія
01.15 Програма передач на завтра

Стрілочників на переправі міняють

Саме село стане локомотивом, який потягне за собою інші галузі. З пісні слів не викинути. А тим більше, з обіцянок Президента. Але потяг той повзе зі швидкістю черепахи і, здається, зовсім не в тому напрямку, який напланував для нього напередодні виборів конституційний гарант. Начебто і доповідають у міністерстві, що процес хлібозбирання іде нормально, та врожайність зернових (лише 21,9 центнера з гектара) і темпи хлібозбирання свідчать про інше: недобори на хлібних ланах порівняно навіть з неврожайним 1998-м неминучі.

Шило на мило...

Уряд начебто й каже про повні баки комбайнів, а на місцях землероби (вони ж — електорат) розводять руками — нема горючки. Хтось має за такі пестиковки відповідати. Цього разу в ролі стрілочника опинився міністр АПК Борис Супіханов. Л. Кучма вже повідомив, що замість нього посадить у стратегічне керівне крісло Михайла Гладія. Останній, до того ж, і надалі «тягтиме» обов'язки віце-прем'єр-міністра. Для вітчизняного аграрного комплексу таке сумісництво — не новина. Свого часу колишній віце-прем'єр М. Зубець вже очолював одночасно й міністерство. У період його керування особливого економічного зростання в галузі не спостерігалось. Врешті-решт його одразу з обох посад і «пішли». А отже...

... солярку — на хліб

У той самий час у багатьох господарствах комбайни стоять «на липні». Наповнити їх баки бачуть обіцяють. У липні сільгоспвиробники будуть забезпечені паливом на вісімдесят відсотків від потреби, запевнив на недавній прес-конференції заступник міністра Агропрому Василь Шпак. 49 тисяч тонн, очікується, підкине на місяць Держкомрезерв. Ще 13,5 тисячі тонн дизельки з Азербайджану також «на підході». Байдуже, розмірковують в МінАПК, що середньоазіатську «горючку» селянам, які потерпають від безгрошів'я, реалізуватимуть тільки після погашення 50 відсотків її вартості: щойно зібране зерно господарники відразу мініатимуть на солярку і жинуватимуть собі далі. Умови отримання російського пального, яке також лише очікують, ще жореткіші: розрахунок зерном відразу в співвідношенні тонна «горючки» — три тонни збіжжя.

... а комбайн — на косу

У високих кабінетах посеред літа терміново взялися рятувати країну від ще однієї біди. За даними МінАПК, з необхідних 130 тисяч комбайнів виїшло в поле лише 70 тисяч, понад 60% з яких уже відпрацювали амортизаційний строк. Тому уряд розпорядився включити зернозбиральні агрегати до переліку товарів критичного імпорту. Відтепер їх ввезення до країни не обкладатиметься 20% ПДВ від вартості товару. Пільга, прокомментували в Кабміні, має сприяти швидкому оповненню парку зернозбиральних агрегатів, оскільки власне виробництво не забезпечує в повному обсязі потреби АПК.

...А на жнивях — як на війні. Під час хлібозбирання на колгоспних ланах дедалі частіше можна зустріти людину з косою. Мертві комбайни. Селяни з косами стоять. І тиша. Місце події — поле України (найчорноземнішої в світі держави). Час — рік 1999-й, жнива пора. Такий ось пейзаж. Валерій ДРУЖЕНКО.

Здавалося, що про це забули. Одні вважали за краще не пам'ятати отакої непривабливої сторінки історії, іншим нічого більше не лишалося робити: «залізні завіси» геть відгородили їх від решти світу, а «рідні партія та уряд» створили міф про всемірне піклування про своїх вірогідданих, тобто про свій щасливий народ. Мова піде про колишніх підневільних робітників, у роки другої світової війни насильно вивезених з України, з усієї західної території колишнього Радянського Союзу, а також із Східної Європи. Всього — вісім мільйонів, у тому числі 2,5 мільйона українців. Ще два мільйони німці вивезли з окупованих ними країн Західної Європи. Рабську працю на «третій рейх» повоспечені рабовласники, звичайно, не оплачували, а коли й оплачували, то мізерно. Під автоматом і кинучком бауера, що було аж ніяк не краще, примусові робітники також створювали міць Німеччини. Чимала кількість їх старанно працювала на військових заводах, підприємствах важкої індустрії і машинобудування, в інших галузях, які процвітають і донині. Ще більше «остарбайтерів» («ost» — чорний трикутник з таким написом на спеціалізації вони мусили поспити всі без винятку) було зайнято в

Що ми про це знаємо

Проблему компенсацій жертвам нацизму розглядали після другої світової війни на кількох міжнародних конференціях у 1951—1953 роках. Радянський Союз від участі в них відмовився. Під його тиском зняли свої претензії до німців і країни соціалізму. Більше того, вони і після смерті Сталіна не приєдналися до міжнародних угод про боротьбу Німеччини, хоча така можливість існувала до 1961 року. 1953 року в Лондоні німці зуміли добитися зміни формулювання і фактично з числа жертв нацизму було виключено примусових робітників, а їхню працю почали кваліфікувати не як брутальне беззаконня, а як «зумовлений війною трудовий захід». Всі зробили вигляд, ніби забули, що навіть під час війни такий захід був злочинним. Адже згідно з Гаазьким воєнним положенням від 1907 року, у статті 25 якого сказано, що «вивезення цивільного населення до країни стороною-завойовником недопустиме». Ця сама стаття допускає лише «натуральні дії від населення для потреб завоююючих сил». Приміром, для поховання вбитих. Щоправда, до цього шитання вирішили колись повернутися, та, на жаль... У загальному підсумку ФРН виплатила жертвам нацизму 104 млрд. марок компенсацій. 90 відсотків цієї суми одержали німці або ті, хто мешкав на території Німеччини. Три мільярди передано Ізраїлю, ще три — громадянам Західної Європи. Жертви націонал-соціалізму, що мешкали в Радянському Союзі, про те, що їм належать компенсації, й гадки не мали. Заради справедливості слід зазначити, що за виплату «остарбайтерам» протягом десяти років боровся экс-канцлер ФРН Гельмут Коль, у чому йому протягом усього часу успішно протистояло міністерство фінансів. І тільки після падіння Берлінської стіни стало можливим створення спеціальних фондів у Польщі, Росії, Білорусії, Україні. Польський фонд отримав 1,5 мільйона марок компенсації, російський і білоруський — 400 тисяч, український — 600 тисяч. На жаль, з цих 600 тисяч марок, які надійшли до Українського фонду «Взасморозуміння і примирення», 35 тисяч не можуть знайти й долі. Замість того, щоб розподілити гроші серед жертв нацизму, фонд поклав їх під високі відсотки в банк, де вони разом із банком

Чи заплатити

сільському господарстві, в usługувачинні в палив-нацистів та їже з ними, а також у копальнях.

Особливий контингент — безправні примусові працівники-в'язні концтаборів, які потрапили туди за якісь провини ще на Батьківщині, або ті, хто завищив перед господарями. Молоденьку Олену Остапченко з Житомирщини господарі запропорили туди за підгірліу білизну, яку вона виварювала у великому ча-

ші. Після війни, звільнені Радянською Армією, вони роз'їхалися по домівках. Уже за кілька років примусові робітники із західних країн отримали перші компенсації за безоплатну працю на Німеччину. Згодом ці виплати кілька разів збільшували. А наші — українці, білоруси, росіяни, а з ними й брати по соціалістичному табору? Про них вельми своєрідно «попідкувався» радянський уряд.

канський «Банкскс траст». — Не заплатите американським євреям за примусову працю — нічого у вас не вийде, — заявив Клінтон. А у пресі обох країн миттю з'явився компромат: виявляється, «Дойче банк» під час війни вельми активно співробітничав з нацистами. Він фінансував спорудження найстрашнішого концентраційного табору епохи нацизму — Освенціма. Зокрема, 590 тисяч рейхсмарок було виділено хімічному концерну «ІГ Фарбен», який виробляв для есесівських душогубок газ «Циклон Б», 88830 рейхсмарок одержало управління військ СС на будівництво бараків. У цілому кредити «Дойче банку» на обладнання концтабору становили 1,2 мільйона рейхсмарок. Звідси фінансували також «Гурток Гснріха Гімmlера», де гітлерівські бонзи зустрічалися з бізнесменами, а також шороку жертували 900 тисяч рейхсмарок до особистого фонду Адольфа Гітлера.

Щоправда, після війни американська військова адміністрація провела розслідування зв'язків банку з нацистами, але криміналу не виявила. Тепер ситуація змінилася. Влада штату Нью-Йорк терміново наклала заборону на контракт «Дойче банку» з «Банкскс траст», зажадавши негайно розрахуватися з колишніми в'язнями концтаборів і примусовими робітниками. Тут уже довелось канцлерові Шрьодеру терміново пригадати, що в угоді правлячої коаліції записано зобов'язання — виплатити компенсації і терміново виділити до Ванінгтона рятувати репутацію країни і кошти найбільшого фінансового інституту Німеччини. Питання врегулювали: Німеччина пообіцяла американським євреям почати виплати їм компенсацій вже з 1 вересня — у день 60-річчя початку другої світової війни. На жаль, йшлося лише про американців...

Жертви «другого класу»

Платитиме американським євреям спеціально створений фонд 12 підприємств, які під час війни використовували примусову працю. Однак вони поставили умову, що платять тепер лише один раз і востаннє, зажадавши від уряду правових гарантій, що більше ніхто й ніколи не матиме до них претензій. І, здається, я розумію, чому. Адже людство знає лише мізерну частинку з того, що було в цій моторошній главі історії. Днями мені потрапила до рук цікава і досить вагови-

Німеччина по рахунках?

150 тисяч марок кожному американському потерпілому

та книга — історія підприємства «Фольксваген». Є там і його діяльність під час війни. Все, як звичайно, і як скрізь: Гітлер відвідав, Гітлер навідав, Гітлер побував у цехах. З піснi, як кажуть, слів не викинеш. Якесь частина книги присвячена і праці підневільних робітників. Усе так невинно: рівні рядочки чистеньких бараків, майже щасливі обличчя рабів. Та ось у газеті «Die Woche» з'явилася історія з розряду «жахалок»: «Мертвих немовлят зібрали у приміщенні для вмивання і загорнули в туалетний папір». Примусові робітниця з Радянського Союзу та Польщі, які працювали на «Фольксвагені», дізналися про смерть своїх дітей лише через зменшення платні — гроші утримали на поховання.

Їх було 350 малюків, які померли у так званому дитячому притулку «Фольксвагена». Вирок американського суду визначив: «Убивство через цілеспрямований медогляд».

Таких таборів у Німеччині 1942 року було кілька сотень і в них загинуло декілька десятків тисяч малюків примусових робітниць.

На цих жертв нацизму практично не зважає німецька сторона. Бо фонд підприємства поки що погоджується виплатити компенсації лише американським євреям. Із 2,5 мільйона українських «остарбайтерів» живими залишилися близько 600 тисяч. Їм узався допомагати німецький адвокат Петер-Йохан Крузе з товаришами — ще трьома адвокатами-німцями і двома українськими — Данилом Курдельчуком і Олександром Сторожуком, які працюють в Українській ін'юркології. Від імені українських примусових робітників вони подали позовні заяви до підприємств до кількох земельних судів Німеччини. Не можна сказати, що справи ці безнадійні, але і що вони закінчатимуться успішно також гарантії немає. Бо розбиваються об цинізм відповідачів. Багато які фірми доводять, що вони були змушені використовувати рабську працю, яку їм нав'язував нацистський уряд.

Це схоже на правду. Але тільки почасти. Якщо німецькому робітникові слід було платити 325 рейхсмарок на місяць, то росіянин чи українець отримував лише 12. Але ж у концерні «Фольксваген» з 1941 до 1945 року працювали з примусу 17 тисяч осіб, на «Даймлер Бенц» — 25 тисяч осіб, у концерні «Сіменс» тільки в 1944 році — 50 тисяч. Для українських «остарбайтерів», які колись працювали на ще існуючих нині підприємствах, є хоч якась надія всетаки одержати компенсацію. Але не менша їх кількість була зайнята в сільському господарстві, у копальнях, в usługовуванні в господарстві. Цих адрес уже не існує, претензії заявляти немає до кого. Крім, звичайно, німецького уряду. Адже не даремне німецькі підприємства знайшли таку лавівку: примусових робітників вони самотужки не завозили, їх справно завозила держава. Отож хай і платять тепер. Не хай німецька держава розбивається зі своїми підприємствами сама, стареньким жертвам нацизму байдуже, від кого отримати свої, справді, кривні. Але хтось має органі-

зувати цю справу. Ось адвокат Крузе і взявся за це у своїх неодноразових заявах до колишнього міністра відомства канцлера Бодо Хомбаха. Він переконує останнього, що треба створити ще й громадський фонд, який виплатив би компенсації решті категорій підневільних робітників, а не тільки тим, хто працював на відомих заводах. Це єдиний шлях відлати належне забудим жертвам нацизму.

Та, здається, їм загрожує ще кілька небезпечних несподіванок. Спочатку несподівано, а тепер дедалі потужніше лунають голоси багатьох політиків, які вимагають платити українським «остарбайтерам» (якщо взагалі платити!), враховуючи: або рівень життя, або рівень бідності, або розмір пенсій, або рівень соціальної допомоги.

Цим вторують інші: якщо навіть платити, то не все одразу, а якусь певну суму щомісяця, щоб з німецької щедрості не скористалися родичі колишніх примусових робітників...

Крім усього сказаного, у бундесуряду інша, ніж у нас, статистика: він вважає, що в усьому світі з 10 мільйонів рабів «третього рейху» живими залишилися лише 300 тисяч. Неважко здогадатися, хто може в цю кількість не «влізти»...

«Мені, як німцеві, соромно...»

Сімдесятрічному німецькому адвокату Петеру-Йохану Крузе, який веде справи українських «остарбайтерів» і оплачує судові витрати з власної кишені, соромно. Соромно, що через більш як півстоліття після війни йому доводиться власним співгромадянам доводити очевидне. Він називає процес в німецьких судах проти фірм, що використовували примусову працю, показовим і дуже сподівається, що з судової зали почнеться шлях до діалогу визначних політиків, промисловців, профспілок і переду-

сім уряду з представниками українських «остарбайтерів».

Нсважко довести злочинність дій нацистської Німеччини в роки другої світової війни стосовно мирного населення, зокрема примусових робітників. Адже людей, часто-густо малоліток, жінок, у яких удома залишалися без догляду діти, хапали прямо на вулицях, заштовхували у вагони і відправляли до рейху. Хоча навіть на ті часи нацисти чинили злочин — ці люди не тільки не воювали проти Німеччини, вони навіть в армії не служили.

А ще Крузе дуже побоюється, вважаючи, що з пенсією, котру тепер одержують його клієнти, вони приречені на вимирання. Вони бідні, потерпають не тільки від «нових» хвороб, а й від тих, які набули від непосильної праці та недоїдання. Вони помирають ще й з природної причини — через старість. Вимагаючи відшкодування для українських «остарбайтерів» через суди, Крузе вельми активно намагається знайти якусь підставу, за якою люди могли б якнайшвидше одержати те, що їм належить. А це загалом чинило. Кожен «остарбайтер» має отримати певну суму. Якщо він, приміром, від серпня 1942 року до травня 1945 року працював, то виходить майже 30 місяців. Кожному позива-

створеного Фонду підприємств з відшкодування компенсацій. Так, він їх умовляє: «Ці люди хворі, старі й бідні — їм треба допомогти. За цими позовами кожному з 500 тисяч українців належить виплатити по 30 тисяч марок. Та я ладен іти на поступки: якщо підприємства виплатять по 10 тисяч марок, але одразу, то я згоден».

Адвокат вважає, принаймні, некоректними спроби бундесуряду здійснювати виплати за життєвим рівнем окремих країн. З тієї простої причини, що люди працювали в Німеччині, тож повинні отримувати за її стандартами. Крім того, існує закон: платня має відповідати роботі. Адвокат з Майнцеля дуже, звичайно, старається й розраховує, що і уряд, і підприємства все-таки погодяться на компроміси: добре ім'я і репутація — дорожчі за гроші.

Хто

В НАС ЗА СПИНОЮ?

Запитання, винесене у підзаголовок, майже риторичне. В американських євреїв за спиною Америка. І Білл Клінтон, що також неабияк важить. Щойно вони відчули, що гроші можна взяти, вони їх і взяли. Про Ізраїль казати не варто, а уряди країн Західної Європи першими відстояли інтереси своїх громадян, отримавши від Німеччини все можливе за примусову працю. Після виходу з соцтабору неодноразово смикали німців польський, чеський, словацький уряди. Вони ведуть переговори про компенсації на найвищому рівні, залучаючи всі можливі важелі.

Ну, а тепер про тих, хто потерпів найбільше — росіян, білорусів, а головне — українців. Нашніх «остарбайтерів» (якось так склалося) захищає фонд «Взаєморозуміння і примирення». Його фінансує і утримує німецький уряд. Чи бачить він, німецький уряд, у президенті фонду, Ігорі Лужникові представника України? І чн може він, Ігор Лужников, чогось вимагати, а поготів — диктувати німецькому уряду? Інакше кажучи, хто насмілиться вкусити щедру руку-годувальницю? Чн не тому переговори про компенсації українським «остарбайтерам» більше нагадують переливання з пустого в порожнє. Три роки вже тягнеться історія з виплатами, відбулися кілька зустрічей Ігоря Лужникова з міністром відом-

ства канцлера Бодо Хомбахом (з 25 червня останній уже працює в Європейському Союзі), а німецька сторона все ще позначає ці зустрічі як інформативні. У німецьких судах уже тривають процеси, а прес-служба уряду ФРН повідомила, що тільки в березні цього року український фонд надав дані щодо кількості й категорій «остарбайтерів». За всім відомої німецької бюрократичної машини розгляду таких заяв скільки часу може тривати цей процес — п'ять, десять років? Чи мають наші старенькі цей час? Адвокат Крузе, зустрічаючись зі мною, раз у раз запитував: чому мовчить ваша громадськість?

— У кількох землях Німеччини, — каже він, — уже створено товариства підтримання жертв націонал-соціалізму — вони закидають відповідні відомства письмовими протестами. І чим більше їх буде, тим більшим буде тиск і на політків, і на чиновників. І ще цікавіше запитання: чому справами українських «остарбайтерів» займається лише фонд «Взаєморозуміння і примирення», фінансований німецьким урядом? Чому мовчить український уряд, не виявляючи у цій справі найменшої зацікавленості? І Президент Кучма, хоча він, так само, як і Клінтон, вельми зайнята людина, але заступитися за своїх все-таки міг би?

Ой, як важко мені відповісти на ці запитання! Чи не тому мовчить наша громадськість, що її також доведено, як то кажуть, до ручки брехнею і демагогічним обіцянками кращого життя, що вона розуміє: ніякий її тиск на уряд не допоможе. От і я також запитую: «Рідненький уряде, якщо ти неспроможний платити стареньким, які переважно відпрацювали «ударно і з повною віддачею», гідні пенсії, то візьми хоча б, зажадай їхні гроші, одержати які вони мають всі підстави, від іншої країни, котра ще відчуває свою провину». Судячи з усього, урядові до всього цього байдужісінько. І у Президента України тепер зовсім інші турботи. Але цього не зрозуміє навіть така розумна й мудра людина, як німецький адвокат Крузе.

Валентина ПИСАНЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

600 тисяч українських «остарбайтерів» живі

Хемінгуей зі зброєю не прощався

«Свято, яке завжди з тобою» — це, як відомо, Париж. Ернест Хемінгуей парижанином не був, і сірих буднів у його житті вистачало. Саме в один з таких днів, 2 липня 1961 року, письменник і вчинив самогубство.

Напевно, не так вже він цінував ті радості буття, хоча дослідники в один голос твердять, що Хемінгуей вмів отримувати від життя задоволення. Наприклад, від полювання. Цими днями в Національній портретній галереї Вашингтона до століття з дня народження письменника відкрилася виставка, на якій є унікальний знімок: Ернест Хемінгуей позує поруч з шойно вбитим леопардом. Фотографію зроблено у 1953 році. До речі, через рік письменник здобуде новий «трофей», значно солідніший — Нобелівську премію.

З часом ставлення до здобутків і перемог Хемінгуей змінилося. Ні, його книжки, як і раніше, вважаються шедеврами. А от застрілений леопард змушує покритися не одного захисника природи. Втім, за словами самого мислителя Ернеста Хемінгуей, найцікавішим полюванням є полювання на... людей. І саме на цьому термі письменник успіхів не здобув. Швидше, сам став жертвою.

Надія БЕДРИЧУК.

Українські миротворці полетять до Югославії...

...оскільки Верховна Рада підтримала указ Президента України Леоніда Кучми про участь українського контингенту в миротворчій операції в Косово у складі міжнародних сил КФОР. За словами Л. Кучми, фінансування перевезення й облаштування українських миротворців погодилася взяти на себе НАТО. Україна ж забезпечуватиме заробітну платню військовикам. Однак, як заявив недавно в Києві помічник генсека НАТО К. Донеллі, НАТО не фінансує подібні операції, гроші можуть бути виділені лише на двосторонній основі однією з країн — членів альянсу.

Уряд США вже погодився виділити для українських миротворців 250 тисяч доларів, які будуть надані у вигляді продовольства і матеріальних цінностей. Крім того, Вашингтон веде переговори з іншими державами для вирішення питання про надання додаткової допомоги українському контингенту в Косово.

Слідство у справі загибелі принцеси Діани завершено

Паризька кримінальна поліція нарешті завершила слідство у справі про загибель у Парижі принцеси Уельської Діани. Її друга Доді аль-Файсда на водії Анрі Поля. Тепер усі матеріали буде передано до суду, який ухвалить остаточне рішення.

Хто ж винен у загибелі «народної принцеси» — п'яний водій її «Мерседеса», «фотографи-папарацці», «випадковий і міфічний» водій маленького білого автомобіля «Фіат-Уно», який зіткнувся з автомобілем принцеси у тунелі під площею Альма, чи це все-таки була змова, спрямована на усунення Діани? Питань багато, а ось французькі чиновники від правосуддя вважають за краще поки що мовчати.

Єдине, що просочилося до преси: 10 «фотографам-папарацці», які переслідували тієї фатальної ночі машину принцеси, може бути пред'явлено звинувачення в «неумисному вбивстві й непаданні допомоги людям, що опинилися в небезпеці». За те, що деякі з них не лише бачили наслідки катастрофи, а й навіть намагалися робити на її місці фотографії замість того, щоб допомогти постраждалим. Їхні переговори з місця пригоди по мобільних телефонах були «визначені» слідчими органами. Згідно з законами французького правосуддя, це може коштувати деяким з них кількох років в'язниці.

Однак головний збурювач спокою навколо «справи принцеси Діани» — єгипетський мільярдер Мохаммед аль-Файед, власник престижного готелю

«Ріті» у Парижі, з якого принцеса вирушила в свою останню поїздку, і батько її друга Доді аль-Файсда, що загинув разом з Діаною. З самого початку слідства він геть відкидав версію про автокатастрофу й наполягав на тому, що принцеса і його син стали жертвами змови. Він посилався на свідчення низки агентів англійських і американських спецслужб, а також кількох західних дипломатів, які начебто мали відомості «про цю операцію».

За різними гіпотезами було кілька підстав «прибрати» принцесу Діану. За однією з версій вона була вагітна від Доді, тому французькі слідчі органи «засекретили» всі дані про її розтин після загибелі, повідомляє ІТАР-ТАКС. За іншою — принцеса серйозно подумувала про прийняття ісламу, з чим ніколи не могла б змиритися королівська сім'я. Подейкують про те, що Діана могла б вийти заміж за Доді аль-Файсда й тим самим зміцнити позиції його батька у Великобританії, який багато років домагався британського громадянства. Капітал Сходу й популярність принцеси могли б стати, на думку деяких журналістів, «могутньою зброєю політичного впливу Сходу в консервативній Англії». Але французьке правосуддя оперує

лише фактами й доказами. Поки що головним винуватцем катастрофи вважають водія Анрі Поля, який перебував у стані сп'яніння і, не впоравшись із керуванням автомобілем, на великій швидкості врізався в одну з колон підземного тунелю біля мосту Альма в Парижі.

Численні прихильники принцеси вже другий рік вимагають, щоб на цьому місці було споруджено монумент на її честь, а її ім'я названо одну з вулиць Парижа, розташованих неподалік.

Актриса зіграти роль міністра не зуміла

Лише місяць тривала кар'єра міністра Південної Кореї з питань навколишнього середовища Сон Сук, у недалекому минулому популярної театральної актриси. Вона подала у відставку, коли вибухнув скандал, що його зчинила довкола її імені опозиції та низка організацій екологів.

Як повідомляє ІТАР-ТАКС, її звинуватили в такому: під час гастролей у Москві, присвячених нещодавньому візиту в Росію президента Кім Де Джунга, вона отримала після однієї з вистав від південнокорейських бізнесменів конверт із 20 тис. доларів, вже знаючи про те, що глава адміністрації РК запропонував її кандидатуру на посаду міністра. Гроші вручили їй після вистави просто на сцені, і таємниці з цього ніхто не робив.

Супротивники Сон Сук звинувачують її в отриманні хабара від великих промислових груп у надії на майбутні послаблення на ниві екології. На свій захист актриса заявила, що одну половину грошей поділила між акторами, а другу віддала у довірче володіння менеджерові театру, щоб якимось компенсувати зниження його доходів після переходу її в чиновники. Ці гроші, за її словами, вона отримала як винагороду за працю актриси і на цей час ще служила в театрі.

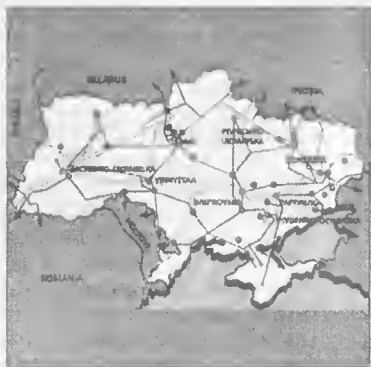
Одні засуджують її за те, що вона погодилася виступити на гастрольях, вже знаючи про майбутнє призначення, інші вважають, що... актриса не має досвіду боротьби за чистоту екології.

Доженемо і випередимо

Всесвітній економічний форум, який щороку в Давосі відвідують керівники нашої держави, провів дослідження конкурентоспроможності економік 59 країн світу. Лідерство отримали Сінгапур, США та Гонконг. Україна посіла почесне 58 місце, трохи поступившись Зімбабве. Але і тут було знайдено привід для оптимізму, адже Києву вдалося залишити позаду Москву, яка завершила сумний перелік. Тепер можна казати про те, що Україна увійшла до п'ятдесяти восьми найбільш конкурентоспроможних держав світу, до яких Росія, на жаль, не належить.

Спина — зайва

«Україна не повинна повертатися спиною до сусідів, до нашого минулого». Це диктується і зовнішньополітичними, і внутрішніми економічними, і чисто людськими обставинами, переконує глава нашої держави. Думка ця не нова, і те, що вона повторюється восьмий рік поспіль, пояснюється лише тим, що реалізувати наміряне важко. Адже щоб не повертатися спиною до всіх сусідів — на сході, заході, півночі та півдні — Україні треба щонайменше мати обличчя... всюди. Або обернутися навколо власної осі. Але в цьому випадку доведеться струсити нафтаїн з вигадки шароварних хуторян — ідіє про «глобус України».

Політичний атеїзм

Білоруський лідер Олександр Лукашенко вважає, що в країні не може бути жодних проблем зі свободою релігії, бо сам президент республіки — «православний атеїст». Унікальний вислів дає ґрунт для багатьох інтерпретацій. «Католицький атеїст», напевно, заперечує цлібат, «мусульманський» — багатоженство, а «православний атеїст»? А може, він просто «атеїст правих слов'ян»? Не лівих білоруських сил, які його підтримують, а правих, що в опозиції. Виходить, душа президента заперече не так бога, як праву білоруську опозицію...

Цінують!

У Латинській Америці все не так, як у нас. Наприклад, у Бразилії, яка нині обплутана путами корупції і має економічну кризу, із нез'ясованих причин не зростає, а падає рейтинг президента. 70 відсотків бразильців засуджують главу держави за те, що довів країну до зuboжіння: Бразилія опинилася на 79 місці в світі (Україна — на 102-му). Але все-таки знайшлися 2 відсотки бразильців, які вважають Фернанду Епірікі Кардозу хорошим адміністратором. Злі язички кажуть, що позитивну оцінку президентові дали не інакше як численні родичі і «наближені».

Фрау в караулі

На кухні, біля дітей і в церкві німецьких жінок уже не втримати. Одна з громалянок ФРН нещодавно подала скаргу до Європейського Суду за те, що їй не дозволяють служити в караульній службі в бундесвері. Донедавна жінки могли потрапити в армію тільки або щоб лікувати солдат, або щоб вигравати веселих мелодій на парадах. Тепер, як зазначив міністр оборони ФРН Рудольф Шарпінг, доведеться змінити закон. Фрау зможуть заступати в охорону бундесверу. Причому найбільше «солдаток» ображають відмови видати їм зброю. Німецькі чоловіки вважають за краще поступитися.

Чотири заповіді на власній шкурі

відчув гірський велотурист,
який побажав залишитися
невідомим

Диваки

Узявши рідні відпускні в кількості 500 гривень і додавши до них зекономлені на обідах 200, він придбав у столичній касі квитка і наступного ранку вже стояв на Сімферопольському залізничному вокзалі. Тепер починалося найцікавіше: спробувати на ці гроші з полегшенням до пеймовірного (все зайве — до біса!) рюкзаком проїхати кривулястими трасами від Феодосії через Алушту до того місця, де він зараз роздумливо тупцює.

Заповідь перша. «Одержавши права водія, не поспішайте вирушати у мандрівку по гірській дорозі: їзда по ній відзначається складністю й підвищеною небезпекою, нерідко виникають дорожні ситуації, з якими не завжди вдається впоратися і досвідченому водієві».

За ним — п'ятнадцять років поїздок і десять перерви, весняні тренування на вишгородській трасі. «Легкодорожник» перебрали по гвинтику хлопці з Сімферопольського велотреку. На дозволі, підписаному начальником ДАІ Криму полковником В. В. Шулешком, було вказано: «Узгоджено при дотриманні ПДР». Печатка теж стояла. Йому залишилося найважче: позбутися липкого, подеколи важкоперобного страху персд гірськими трасами. Він знав, де хоче проїхати. І не мав ілюзій. Тут повинна була допомогти музика. Крим повен нею. Курорт. Але виявилося, що крутять там або зскіську тематику, або ехажі одна на одну закордонні однодески. І все це — напівпідпільне. Тоді він подумав: а чим старе було кращим?

«Вхід через вихід»

«Led Zeppelin», альбом 1979 року.

У всіх путівниках по Криму ця гірська, суціль із спусків і підйомів траєка вказана навпаки: від Алушти до Феодосії. Йти доводиться постійно вздовж урвищ, які, на відміну від алуштинських чи ялтинських, надлишком захисних огорож чи вловлюючих кишень не хибують. Один неспівний рух, запізнити гальмування чи «невисування» у поворот — і...

Він вирішив їхати навпаки. Для початку «закинувшись» у Насипне. До Коктебеля від цього селища, коли вірити карті, більше десяти кілометрів не було. Дитяча відстань, половина тренувальної під Києвом.

Заповідь друга. «Стан здоров'я: рушаючи в далеку й напружену дорогу, неодмінно побувайте у лікаря».

У його спогадах траєка до Коктебеля злилася в затишний, кілометрів п'ять, підйом і не менш знесилюючий, звивистий, нескінченний спуск. Але куди більше за це при в'їзді до містечка його здивувало, до сміху, не те, як можна викластися, до краю, за таку малу відстань, не ревіння двигунів вантажівок і вищання гальм легковичків, а те, що їхати він міг, а от стояти — насилу. Хилитало нівроку, добре що ДАІ не бачила.

— Ну от, — промовив він пересохлими губами, побачивши морс. — Селямолекім, Хирим. Здрастуй, Крим. Здається, ти мене впізнав.

З самого початку не дуже «впізнавали» люди. Побачивши, яку реакцію викликає у жителів його безпосередня поява з траси, до переляку в очах, він з годину відсиджувався у котрійсь з незліченних придорожніх закусух на узбіччях, відпивав мінералкою. Там, як правило, працює сезонно молоді, що на дорогах набачилися усякого. Якийсь чорний від багнюки й засмаги велотурист на неї враження не справляв. А на запитання «звідки їдеш?» звук віджартуватися: «Сьогодні чи взагалі?» Для «ре-

абілітації» йому треба було по три дні на кожен населений пункт, а на такий термін люди беруть відпочивальника неохоче.

«Я завжди визирив з-поза цих очей»

«Pink Floyd», альбом «Короткочасна втрата свідомості», 1987 р.

За будинком, обсадженим, за кримськими звичаями, виноградником, як показав господар, було ще кілька врем'яночок. «Ти пізно приїхав. Тут у мене дівки відпочивали, штук десять. Так ледь не одна на одну лазили. Я їм казав, щоб хлопців сюди не водили, так вони на пляжі до ранку, а потім відсипалися до полудня». Що робиться на пляжі у Коктебелі, він побачив пізніше. Такого не було ані в Судаку, ані в Морському, ані в Рибачому. Нудистський пляж довжиною до кілометра розтянувся не серед скель, а на рівній місцевості, і серед тих розпарених напівнегрів сновигали, як на звичайному базарі, продавці чебуреків, пахляви, винограду та іншої нехитрої їжі. А метрів за двісті від них починалася набережна з шикарними, дорогими маленькими ресторанчиками, створюючи враження цілком сучасного міста. Більярдні, кав'ярні, навіть літературне кафе за два кроки від музею Волошина й Будинку творчості літераторів. Усюди матськй живі оркестри, ніяких записів. Але скрізь — порожньо. Ціни...

«Нікого тут не бієш, — що-всечора попереджала його хазяйка. — У Коктебелі тільки відпочивають». Мабуть, вона мала рацію. Місто гуляло всю ніч. Попередження досвідчених мандрівників про те, що на в'їзді до кожного селища бажано мати при собі цигарки, почало стверджуватися від Шебетовки з її шаленим перевалом Сікор і діяло бездоганно до Сонячногірського. Займається цим пацанва, хизуючись: «Махмуд, бачиш? Прощу одну цигарку, беру три!» А при переїзді до Судака, як він переконався, в очах господаря промайнув переляк: «Не їдь. Відпочивай тут. А потім бери квиток на Феодосію». Уточнень він уникнув. Конкретнішим був татарин з Рибачого: «Між Малоріченським і Сонячногірським є якась банда. Програють людсь у карти, виходять на дорогу і вбивають першого-ліпшого. Ти б краще сів тут на автобус і до Алушти». — «Часто діють?» — «Та ні, переловили їх, здається. Але не знаю, чи всіх».

Заповідь третя: «... Якщо покриття дороги мокре, то через різке зниження зчеплення коліс з асфальтом занос автомобіля настає вже при швидкості 40 км/год.».

«Все було не так уже й погано, просто згадати не може»

«Deep Purple», альбом «Гори», 1974 р.

Переїжджаючи з селища до селища, він переконався, що, попри поступове зростаючі ціни, вартість кімнат на кілька ночей була та сама, тим більше, що кожного разу він опинявся

сам у помешканні з двома, трьома чи й п'ятьма порожніми ліжками. Гірші були справи з їжею. Він уже почав розбиратися в тому, що манти — це великі пельмені, які готують на решітці, лагман — суп з м'ясом, овочами й довгою вермішелью, чанах — це теж суп, але з бараниною, картоплею й гострим перцем. Якість страв залежить від того, готують їх у чайхані татарів, вірменів, грузинів чи місцеві. Але вартість — залежно від підвищення цін. Хоча готують однаково брудно, поруч з курними роздіваними дорогами. Східні люди знають різницю між шурпою й лагманом. Місцеві про неї пам'ятають не завжди. Та й порції у посуді розбавляють відповідно до кількості відвідувань. А їсти, як не дивно, він мав тричі на добу. Інакше колеса не крутилися. В Рибачому, як він переконався, люди працюють найдотепніші. Чи не тому воно й сподобалося йому найбільше, при хронічному «нсловкладенні». Лише тут можна покуштувати печеню «По-розбійницькому», печеню «Ситий тато», баклажани «Тещин язык» або шашлик «Соловей-розбійник (курачий)».

А тепер про те, з чим треба бути вкрай обсержним. Адже даїшники лютують. За переказами місцевих жителів (самому переконатися не довелося), штраф для нстверезих водіїв сягає 1000 гривень, навіть якщо вчора пили. Бо «билися вони сильно».

«Ми не настільки довго живемо, щоб дозволити собі пити погані вина», — написано на базарі поруч із вивіскою «Мускат у Мустафи». За келих вина у дві гривні ретельно поголений, у захисних окулярах і з поважним виразом обличчя Мустафа дозволив собі бути відвертим:

— Новітнє вино «Чорний полковник» роблять з одного винограду. Але не кожен його п'є, бо... Звуть його ще в насмішку «Білий лейтенант». Це все, що я тобі можу зараз сказати. «Чорного принца», про якого ти зараз питаєш, не існує. Це коктейль із трьох вин. Якби — не казати. Вони в Судаку змішують чисті вина, що ти змішаєш у свосму Кисві? «Чорні очі»? Молодець. Тут був один, шукав теж. Я сказав йому: пошвендай базаром голінні зо дві — тобі зроблять «Чорні очі». І зробили. Блював усе ніч. Але хлопець міцний. Я знав, що він витримає. Пий тільки чисті вина. І дивись на ціну. «Біла скля» за 50 копійок еклянка? Ні! Келиха гарного вина менш аніж за гривню не буває.

— Саголнус, — вирішив він зробити приємне виноробу. — Екінжісі.

Мустафа кивнув і налив ще. Бізнес має бути обопільним.

Хлопці з «Рибальського стану» зустріли непривітно. Єдиний штатний рибалка Олександр, зробивши виразний жест руками, буркнув: «Зас... на дер-

жава усе своїми фінансовими... А тепер ти про рибу питаєш. Чуларку тобі, пікшу чи барабулю на шкарі зробити? Нема в мене часу!» Інший, Ляксеїч, в імпозантному чорному капелюсі, був конкретнішим: «Погода зіпсувалася. Сьогодні риба не ловиться й завтра не ловитиметься. Гуляй, хлопче». Його підтримали рибалки за величезним, розміром з два більярдних, столом: «Тут зарплатню по три роки не платять, а він про рибу...» Один з них, на прізвисько Чума Заморська, пояснив ще дохідливіше: «Ти, Валера, якщо Жора, то залишайся, а якщо Алік, то краще йди...»

Хазяйка, в якій зупинився, проєвітила й у іншому питанні:

— Дуже багато продано хат столичним мешканцям, вони за сезон тут добряче заробляють, а взимку сусіди за хатами доглядають. Тут за ніч можуть порозкрадати все, і вінних не знайдеш.

Три дні він оклигував після переїзду з Морського, переконуючись у розмовах з місцевими, що вони сприймають відпочивальників як засіб для існування на недолгу зиму, не більше. Користуючись іноді їхньою необізнаністю і в винограді, і в місцевих стравах, і в вині. І коли оглянутися несподівано, можна помітити легеньку зверхню посмішку: не все, що тобі ласмо у руки, справжнє. «Столичні» в них швидко вчаться.

Заповідь остання: «Якщо ж довелось їхати у темний час доби, дотримуйтеся правила: не розвивайте швидкість, при якій не можна зупинити автомобіль у межах освітленої фарми ділянки дороги».

«Моє серце розривається, мій грим, мабуть, осипається, але усмішка застигла на обличчі»

«Queen», альбом «Прихований натяк», 1991 р.

За той день він зробив, за

оцінками фахівців, близько 100 км, відчуваючи лише втому. Страх кудись зник після виснажливих гірських доріг, мокрих, слизьких від дощу, як лід, серпантинів поворотів, де з одного боку скелі, а з другого — урвища, після зсуву ґрунту, обвалу, навіть потенційних убивць — порушників руху. Він посміхався, згадуючи, як відпочивальники, дізнавшись, де він проїхав, із захопленням казали: «Для такої поїздки потрібна мужність. Ви здійснили подвиг!» Як здивовано поглядав на місцевих, коли доводилося вирушати у дощ, а вони не втримувалися від вигуків: «Це ж яким загартованим треба бути!» І цілком байдуже він просковзнув до Сонячногірського, згадавши про банду лише тоді, коли у селищі відомивилися його прийняти на останні два дні. Та й лише через те, що світила ночіля під дощем на мокрому пляжі. Проте несподівано для себе, коли за Лавандою побачив персхрестя на Сімферополь, вигукнув, піднявши кулаки вгору і кидаючи на мить кермо, наче хлопчисько:

— Топ салюті бсрмек, Демірджі! — не відмовивши собі й у вільному перекладі: — Салют з усіх гармат. Лучисте!

Він переміг сам себе, лише тут зрозумівши, чого насправді він прагнув.

Перевтома, на яку очікував і яка затримувалася, стала не при в'їзді в обланений центр, бо попереду було ще кілька поїздок по Криму, хай і не таких важких. Зрив обігнав його на вокзалі, коли поїзд емикнувся, а над пероном, як уже 87 років поспіль, полинуло «Прощання слов'янки». І він кинувся до пляшки з козином молоком, ковтаючи його великими безперервними ковтками й відчуваючи, як біль різко провалюється! Немов небезпека падіння під час повороту юзом, коли впевнено втримуєш рівновагу. І цілком розбірливо вже можна вимовити, вивернувши порожні кишені:

— Салихнен хал, Хирим. До побачення, Крим.

Не будемо вчити слово «прощай».

Дмитро
КОНОВАЛОВ.

Р. С. Автор висловлює щире подяку Володимирові Черченку (Сімферопольський велотрек) за всебічну допомогу в організації матеріалу і звертає увагу читачів, що такі поїздки є «дикими» і мають проводитися тільки під керівництвом клубів велотуризму при тісному співробітництві з коштально-рятувальними службами.

«Ми не настільки довго живемо, щоб дозволити собі пити погані вина»

Віктор ХЛУС: «Фіктивних розлучень і шлюбів не було...»

Нещодавно у столиці України на найкращих стадіонах гомонів і вирував четвертий міжнародний юнацький футбольний турнір «Оболонь-99». Одним із тих, хто вклав здоров'я, час, гроші у цю благословенну справу, був колишній форвард київського «Динамо» Віктор Хлус.

— Коли тільки починалися ці змагання, — розповідає Віктор Іванович, — за перемогу боролися лише 7—8 команд. Торік їх було вже 22. А тепер — 42! Представляли вони Росію, Естонію, Латвію, Молдову та Україну.

— До організаторської роботи з проведення турнірів «Оболонь», якщо не помиляюся, ви долучилися торік?

— Так. Коли разом із сім'єю повернувся із Швеції.

— І як вийшли на це змагання?

— Річ у тім, що тренер київської футбольної школи «Зміна» Григорій Матієнко (це його ідея — збирати в Києві талановитих футболістів юнацького віку) кілька разів приїздив на турніри «Gothia cup» до Гетеборга, де я й досі є одним із співдиректорів. До речі, через кілька днів ці змагання відзначатимуть 25-річчя. Протягом восьми років я вивозив з України на ігри дитячих футбольних фестивалів у Швеції близько п'ятдесяти команд. У гетеборзьких змаганнях свого часу виступало чимало юних спортсменів, які згодом стали зірками світового футболу. Зокрема, Алан Ширер. Так от, разом із Григорієм Матієнком та ще з Віктором Заболотним — директором середньої школи №170 — посиділи, поміркували і вирішили, що турніри «Оболонь» мають розширити коло учасників, стати авторитетнішими, цікавішими.

— Ви казали, що цього разу на старт вийшли понад чотири десятки команд із багатьох країн. То, мабуть, це межа?

— Звичайно, ні. Он на фестивалях футболу в Швеції, Фінляндії щоразу збираються по півтори сотні колективів. Звісно, ми прагнемо вдосконалення. Вже вдається проводити матчі на хороших полях. Поступово, гадаю, більше дбаємо і про сервісне обслуговування учасників та вболівальників. Шукатимемо кошти на це.

— Гарязд, трохи відійдімо від справ дитячих і пригадаймо ті часи, коли ви вирушили до Скандинавії...

— Виступи в київському «Динамо» завершив 1985 року. Трохи пограв у «Чорноморці», «Гурії» з Лагзхуті. До грузинського клубу мене тоді покликав Михайло Фоменко. А 1989 року вирушили до Швеції, де прожили дев'ять років.

— І що, весь цей час провели на футбольному полі?

— Як гравець пересував на ньому п'ять сезонів. У складі ФК «Гетсборг» став бронзовим призером шведського чемпіонату. Потім виступав у клубі першої ліги «Юнскерд». Згодом мене призначили директором його дитячої школи, а тоді по черзі — другим тренером, зрештою, головним.

— Якщо порівняти шведський та український футбол, то якому б віддали перевагу?

— Сили приблизно рівні. Хіба що українські футболісти мають ліпшу функціональну підготовку. «Фізику» у Швеції здебільшого нехтують. Або візьмемо національні збірні. Шведську складено повністю з легионерів, а українську — майже із власних виконавців. От і робіть висновки.

— Чи була робота у вашій дружині — видатної гімнастки, дворазової абсолютної чемпіонки світу, чемпіонки Олімпійських ігор у Москві, Стелли Захарової?

— Вона мала цікаві ідеї. Але тренером протрималася лише рік. Адже гімнастика у Швеції не має популярності. Тому батьки неохоче віддавали дітей до гімнастичної школи. А для того, щоб вийти на пристойний рівень, варто тричі на день тренуватися. Тамешні дітлахи не звикли до великих жертв заради спортивних результатів. Довелося Стеллі стати домогосподаркою. Вихувала сина Олега, якому тепер п'ятнадцять. А оце місяць тому в нашій родині сталася радісна подія — дружина народила донечку Христинку.

— Вікторе, в ті самі роки, що й ви, у Швеції грав і ваш колишній одноклубник Вадим Євтушенко. Як він там поживає?

— Від Гетеборга до Стокгольма, де мешкає Вадик, відстань велика. Втім, коли я грав у вищій лізі, то зустрічався два-три рази на рік. Після ігор бували один в одного в гостях. Євтушенко залишився в Швеції. І, мабуть, додому повертатися не збирається. Йому певною мірою поталанило. Коли Вадим виступав за стокгольмський АІК, який став чемпіоном Швеції, міністром спорту країни був палкий прихильник цього клубу. От він і зробив усе для того, щоб Євтушенкові спеціальною урядовою постановою зробили виняток. Відтоді він має безстрокове право на роботу і проживання в королівстві.

— Тенер запитання делікатне: подекуди, пібито за порадою шведських друзів ви розлучилися зі Стеллою, побралися зі шведкою, а вона із шведом. Отримали місцеве громадянство, знову розлучилися з «аборигенами» і зійшлися зі Стеллою, маючи шведські паспорти. Це відповідає дійсності?

— Ніяких фіктивних розлучень і шлюбів не було. Нагадаю, ми поїхали з Радянського Союзу. Точніше, тікали з тієї країни. І, як нормальні люди, розглядали різні варіанти, щоб залишитися в Скандинавії. Хоча це зробити практично неможливо. Еміграційні закони там дуже суворі. Але як тільки ми приїхали у відпустку до вже незалежної України, то нам одразу перекотилося мешкати на березі Балтики.

— Так сподобалося вдома?

— У Києві мені син сказав, що його в Україні ніхто не ображає, не називає, як у Швеції, «поганим росіянином». Там узагалі інше життя, не дуже радо приймають. Олег уже протягом двох років навчається в київській школі і дуже задоволений.

— Шведською, либонь, володіє добре?

— Досконало, як і англійською. Але хоч жити на рідній землі. До речі, в мене ще був тренерський контракт на півроку. Та вирішили не зволікати з поверненням. До речі, власний будинок у Гетеборзі продали лише через півроку після повернення в Україну.

— А чи давала його наявність право приїжджати до Швеції коли заманеться?

— Таке є хіба що в США, може, десь

У Києві мені син сказав, що його в Україні ніхто не ображає, не називає, як у Швеції, «поганим росіянином»

іше. А от у Швеції — ні. Інакше «нові росіяни» скупили б і згодом колонізували цю сити і заможну країну. А от вихідцям із Африки та Азії дають пільги. Вони невибагливі, погоджуються на будь-яку, навіть брудну роботу. Але, як на мене, тут у майбутньому можливі етнічні та релігійні конфлікти. Самих шведів — близько восьми мільйонів, а вже тепер країну заповнює море вихідців із мусульманських країн...

— Деякі батьки не без підстав горді, що їхні діти володіють різними мовами. Та коли згадується про рідну, то вони дипломатично мовчать. Цікаво, а ваш Олег володіє українською?

— Краще, ніж російською. А ще тричі на тиждень спеціально вдосконалює українську з викладачем.

— Удома роботу одразу знайшли?

— До «верстата» хутко не побіг. Ми відпочивали, знову звикали до всього рідного. Місяців через чотири почав думати про працевлаштування. Поживши на Заході, я усвідомив, що ніхто тобі на тарілочки нічого не принесе. Треба самому організовувати собі роботу. Хоча мені пропонували працювати тренером у клубах і вишій, і першій лізі, не погодився на жодну пропозицію. Дехто не міг збагнути, як це можна нехтувати такими запрошеннями. Не вірили, що хтось може відмовитися від солідної суми підйомних, машини. Виходить, трапляються такі «дурні». Отож почав трудову діяльність на громадських засадах у дитячому футбольному клубі «Сталь», який очолює заслужений тренер країни Леонід Кривицький. Мені це задовольняло, бо матеріальної скрути не відчував. До того ж хороші умови для тренера мав мій син. А через кілька місяців мене рекомендували на посаду директора ДЮСШ ЦСКА. І я зголосився. Окрім цього, в нашій школі разом із Віктором Грищенком тренуємо групу футболістів 1983 року народження.

— Отже, нова робота припала до душі?

— Не зовсім. Розумієте, я люблю роботу те, що мені приємно. Коли чогось хочеться, тоді й жити легше. От, скажімо, організація турнірів «Оболонь», президентство у клубі «Шкіряний м'яч» Київської області.

— Ви весь час підкреслюєте, що прагнете бути незалежним, робити, що подобається. Але для цього треба мати відповідне матеріальне становище...

— Життя — то гра. Як і в футболі, варто грати заради задоволення. Слава Богу, мої фінансові можливості поки що дають змогу грати за такими правилами.

— Ви тренуєте власного сина. Які в нього перспективи?

— Хлопчина він безталанний. Однак комфортні умови, в яких він перебуває, не сприяють загартуванню. Я зростаю сиротою. Ще маленьким залишився без батька й матері. Треба було постійно доводити і право на життя, і те, що я і в футболі кращий від інших. Синови, оточеному піклуванням, здається, що тато завжди вирішуватиме всі проблеми. В окремих іграх він не викладається до кінця. А це вже кепсько. Втім, не загадуватимемо...

— Якими вам бачаться наступні турніри «Оболонь»?

— Хочеться, щоб вони були щедалі популярніші, яскравіші, вагоміші. Для цього потрібно допомоги багатьох організацій. Починаючи з міської влади, федерації футболу Києва. Щоправда, чим мож, нам допомагає міське управління з фізкультури і спорту. А конкретно — його начальник Петро Бурканький. Треба, щоб учасники мешкали в хороших умовах, смачно харчувалися, кожна команда мала автобус, багато якісних футбольних полів. Справді, я намалював, як для нас, утопічну картину. Але таке, як уже згадувалося, створено в Гетеборзі, Гельсінкі. Нехай високий рівень організації стане для нас самією планкою, на яку варто рівнятися...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімках: гострий нападаючий Віктор Хлус за часів виступів у київському «Динамо»; зоряне спортивне подружжя — Віктор і Стелла.

Футбол

Ліга чемпіонів стартувала

Відбулися перші матчі першого кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів. Ось їх результати: «Слога» (Скоп'є, Македонія) — «Кяпаз» (Гянджа, Азербайджан) — 1:0, «Вестманнаейяр» (Ісландія) — «Тирана» (Албанія) — 1:0, «Партизан» (Белград, Югославія) — «Флора» (Таллінн, Естонія) — 6:0, «Баррі Таун» (Уельс) — «Валлетта» (Мальта) — 0:0, «Літекс» (Ловеч, Болгарія) — «Гленторан» (Белфаст, Північна Ірландія) — 3:0, «Хака» (Валкеакоскі, Фінляндія) — ХБ (Торсхавн, Фарери) — 1:1, «Сконто» (Рига, Латвія) — «Женесс» (Еш, Люксембург) — 0:2, «Сент-Патрік» (Дублін, Ірландія) — «Зімбру» (Кишинів, Молдова) — 0:5. Нас, звичайно, найбільше цікавить пара «Жальгіріс» (Вільнюс, Литва) — «Цемент» (Арагат, Вірменія), оскільки з переможцем у другому кваліфікаційному раунді зустріне київське «Динамо». Литовські футболісти на своєму полі зіграли впевнено, перемігши вірменську команду — 2:0. 21 липня відбудеться матч у відповідь першого кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів.

Уругвай проти Бразилії — це цікаво

18 липня у фіналі Кубка Америки-99 зустрінуться збірні Уругваю і Бразилії. Уругвайці у півфіналі зіграли з чилійцями в основний час з рахунком 1:1. У пробиванні серії пенальті більше пощастило збірній Уругваю — 5:3. Команда Бразилії без проблем переграла у півфіналі збірну Мексики — 2:0.

Баскетбол

Шість мінус один

Шість українських клубів здобули право виступати в сезоні 1999—2000 років у єврокубках. Та через фінансові проблеми чемпіон України — одеська «БІПА-Мода-СКА» — відмовився брати участь у євротурнірі. Жеребкування, що пройшло у штаб-квартирі ФІБА, звепо у передкваліфікації Кубка Корача БК «Київ» з «Азотом» (Руставі, Грузія), а «ЦСКА-РІКО» — з командою «Гомельські рисі» (Гомель, Білорусь). Ці матчі відбудуться 15 і 22 вересня. Наші команди перші ігри проведуть у гостях. В разі успіху БК «Київ» продовжить боротьбу за Кубок у групі F, до якої потрапили команди «Локомотив» (Мінеральні Води, Росія), «Аліта» (Алітус, Литва), а також увійде переможець пари «Наміка» (Турку, Фінляндія) — «Унія» (Тарнув, Польща). А «ЦСКА-РІКО» потрапить до групи L разом з командами «Урал-Грейт» (Перм, Росія), «Нобілес» (Вроцлавек, Польща) і «Калнапіс» (Паневежис, Литва). Групові турніри розпочнуться 6 жовтня.

Три жіночі команди України виступлять у Кубку Ронкетті. Команда «ТІМ-СКУФ» (Київ) у попередньому раунді 15 і 22 вересня має зіграти з «Летуос Телекосас» (Вільнюс, Литва). Переможець увійде до групи F, де на нього чекають ЦСКА (Москва) і МТК (Паб'яніце, Польща). Дві інші наші команди прямо потрапили до групового турніру. Запорізький «Козаччі» у групі А протиставлятиме «Рибник» (Польща) і переможця пари «Неріке Баскет» (Еребру, Швеція) — «Таліпан Хонка» (Еспо, Фінляндія). 6 жовтня «Козаччі» у Запоріжжі зіграє перший матч з «Рибником».

Дівчата з київського «Динамо» волею жереба опинилися у групі K з командами СКІФ (Москва, Росія) та «Лайсве» (Каунас, Литва). Стартує «Динамо» в Києві 13 жовтня у матчі зі СКІФом.

Хокей

А «Беркут» пролетів...

Не доведеться цієї осені нудуватися й прихильникам хокею. У розіграшу Континентального кубка чемпіон України київський «Сокоп» почне змагатися згідно з жеребкуванням у підгрупі Н з командами «Зволен» (Словаччина), «Родобре» (Данія) і переможцем підгрупи В, де найсильніша — польська команда «Підхале» (Нові-Тарг). Команди підгрупи Н визначатимуть переможця на турнірі у Зволені. В разі успіху «Сокоп» пройде у третій раунд, де зустріне команду з «Керамікою» (Чехія), «Кошице» (Словаччина) і переможцем підгрупи G, де найсильніший — «Металург» з Лісабона. Переможець цієї підгрупи потрапить до фінального турніру, що відбудеться у грудні в Берліні.

Довший шлях до фінальної частини Континентального кубка доведеться пройти бронзовому призеру минулого чемпіонату України «Ірбісу» (копишня «Крижаник»). Він починає не з другого, як «Сокоп», а з першого етапу розіграшу. Разом з «Ірбісом» до підгрупи F увійшли «Гренобль» (Франція), «Урді» (Іспанія) і «Шіфс Левен» (Бельгія). Турнір у підгрупі F пройде 24, 25 і 26 вересня на майданчику «Гренобля». Його переможець потрапить до підгрупи М, де на нього чекають уже сильніші суперники — «Шеффільд» (Велика Британія), «Авангард» (Росія), «Сторхамар» (Норвегія). Ці команди гратимуть у Великій Британії 22, 23 і 24 жовтня.

Може потрапити до розіграшу Континентального кубка і срібний призер чемпіонату України «Беркут-ПВО». Це може статися, якщо якийсь-небудь європейський клуб відмовиться від участі в турнірі. Адже «Ірбіс» саме так і потрапив до турніру, від участі в якому відмовилася норвезька команда «Тронхейм». Ви запитаєте, чому бронзовий, а не срібний призер чемпіонату України удостоївся честі виступати в кубку. Дуже просто: «Беркут-ПВО» не мав підготовлених до заявки у турнірі документів. Керівництво «Ірбіса» про це потурбувалося задовго до жеребкування.

«Дружба» там, де в'ється гадюкою Раставиця

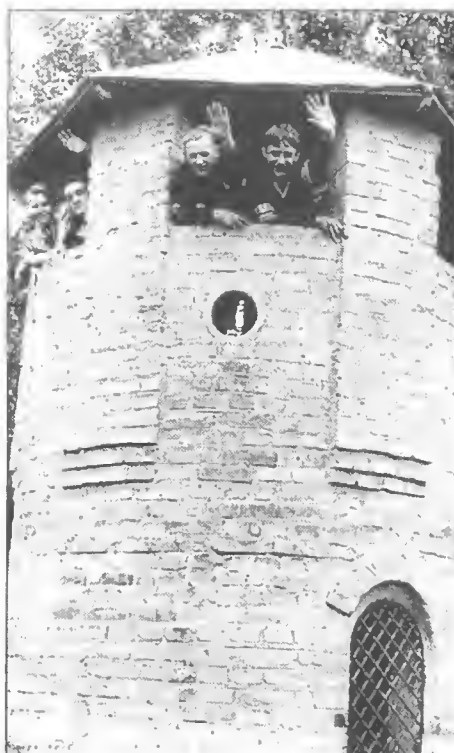
Колись саме про цю місцевість, про село Трушки, яке у повісті «Микола Джеря» названо Вербіркою, І. Нечуй-Левицький писав з обожненням. «... Між м'якими зеленими, ніби оксамитовими, берегами в'ється гадюкою Раставиця, неначе передражнює здорові річки, як часом маленькі діти передражнюють старших. По обидва береги стеляться розложисті, як скатерть, зелені левади. Густа, як руно трава й дрібненька, тонісінька осока доходить до самої води... Серед села Раставиця входить у широкий ставок. Кругом ставка знов осоки та верби: то стоять рівною стіною, то збилися ніби в прездоровий круглий стовп, то пішли берегом, наче вирізаюю зверху в зубчики оборкою...»

Ось тут, над Раставицею, у невеличкому сосновому лісочку, на місці старої сільської школи на шести гектарах розташувалося дитяче містечко — оздоровчий табір «Дружба», літній дитячий оздоровчий табір. Сім спальних корпусів зі всіма зручностями. За чотири зміни тут оздоровлюються близько 1000 дітей із забруднених чорнобильським лихом зон Київщини. Ще торік «Дружба» працювала у санаторному режимі, а зараз як табір відпочинку. І сюди, до дітей, дійшла економічна скрута.

— Взагалі, якби не допомога наших

засновників — КСП Білоцерківського району та підприємств переробки, то ми не вижили б, — розповідає директор табору Наталя Зюзько. — Свого часу вони допомогли з реконструкцією табору, ремонтом приміщень, профінансували облаштування корпусів.

Навіть зараз, коли селянські господарства самі ледь зводять кінці з кінцями, забезпечення табору продуктами і поточний ремонт — їх святий обов'язок. У цьому чимала заслуга голови Білоцерківської райдержадміністрації Сергія Вахнія.

Потрапивши до табору, дитвора зміну живе у лісовій казці. До чарівної природи додаються продумане дозвілля, цікаві культмасові заходи. Добре підібраний колектив вихователів заслуговує найкращих епітетів. До речі, багато хто з вихователів свого часу сам проходив тут дитячі університети табірної літньої відпочинку. Відтоді і залишилися у них любов до «Дружби».

Леонід БРОВЧЕНКО.

Київська область.

На фото: картинки із життя відпочиваючих.

Фото автора.

Якщо хтось захоче фінансово підтвердити свою любов до дітей і надати допомогу «Дружбі», повідомляємо рахунок для спонсорів: р/р 26004399, МФО 321121 у Білоцерківському відділенні АППБ «Аваль», код 19424795, здоровниці «Дружба».

СУСПІЛЬСТВО

І князя Олега тут лежав меч...

Курорт Затока — унікальне місце в Україні. Це пісчана коса завдовжки 22 км, завширшки від 50 до 800 м, яку омивають солоні хвилі Чорного моря, прісноводні Дністровський та гірко-солоний Шаболатський лимани.

Це кліматичний курорт з чудовими пляжами з бархатистого кварцевого піску, лагідними ранковими й вечірніми бризами. Якщо десь зустрінете назву «курорт Кароліно-Бугаз», то це поетична назва офіційного курорту «Затока».

Розташований курорт у 60 км від вічно молоді Одеси та у 20 км від стародавнього Білгорода-Дністровського (Аккермана, якому виповнилося 2500 років), з ним Затока зв'язана залізницею, республіканською автотрасою, у перспективі — водним транспортом. У 10 км від Затоки — с. Шабо зі своїми традиційними виноробства й виноградолікування та знаменитими винними підвалами.

Історія Затоки сягає давнини, походів князя Олега на Царгород, звідки і походить назва Царгородського гирла та Царгородського маяка.

На пісчаній косі курорту Затока сьогодні розташовані 130 баз відпочинку різного рівня сервісу й комфорту. Вартість 12-денного відпочинку з триразовим харчуванням може коливатися від 80 до 150 умовних одиниць. З кожним роком усе більш різноманітною стає сфера розваг: водні гірки, тенісні корти, водні мотоцикли тощо. До послуг відпочивальників — екскурсії до Одеси, Білгорода-Дністровського, Ізмаїла, української Венеції — Вилкове.

Є чим у Затоці потішити душу і гурманові — подвійна рибальська юшка, блюда бессарабської кухні, приготовані в селянській печі ресторану «Посейдон», кафе «Неспун». У повній мірі відновити й поповнити ваші вітамінні запаси велика кількість овочів та фруктів на чотирьох ринках курорту.

А скільки романтичних, можливо, доленосних зустрічей обіцяють південні вечори...

Затока чекає на вас.

Телефони для довідок:
8-(04849)-7-11-02; 7-86-33.

Надія ЯРЦЕВА,
селищний голова.

Затока
Одеської області.

Оголошення

ВАТ «Полтава меблі»

повідомляє:

загальні збори акціонерів відбудуться 3 вересня 1999 р. о 14.00 за адресою: м. Полтава, вул. М. Бірюзова, 15 (магазин). Реєстрація з 10.00. При собі мати сертифікат акції та паспорт.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління за фінансову та виробничу діяльність за 1998 році та основні показники за перше півріччя 1999 року.
2. Звіт керівників дочірніх підприємств за цей же період.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Заключення спостережної ради про роботу товариства за поточний період.
5. Визначення порядку відшкодування збитків за поточний та 1998 рік.
6. Визначення основних напрямків діяльності товариства.
7. Затвердження змін до організаційної структури товариства.
8. Відзив та довібори спостережної ради.
9. Відзив та довібори до правління товариства.
10. Відзив та довібори членів ревізійної комісії.
11. Затвердження порядку розподілу прибутку (покриття збитків) на 1999 рік.
12. Затвердження змін та доповнень до Статуту товариства.
13. Різне.

Телефон для довідок: (05322) 7-35-53.

Арбитражний суд АР Крым (333000, АРК, Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дела о банкротстве: № 2-5/3535-99, МП «Грифон» (АР Крым, п. Советский, ул. Объездная, 21; р/с 260023012 в Советском отделении Сбербанка Украины № 5302, МФО 384209); № 2-4/3364, МТПП «Кайнаш» (АР Крым, Советский район, с. Краснофлотское, ул. Юбилейная, 16; р/с 26006200158001 в Советском АК АПБ «Україна»); № 2-4/3363, ООО «Милосердие» (АР Крым, п. Советский, ул. Матросова, 66, р/с 26008200134001 в Советском АК АПБ «Україна»). Целью данного объявления является выявление возможных кредиторов и санаторов.

Арбитражний суд Полтавської області (м. Полтава, вул. Зигіна, 1) 01.06.99 р. порушив справу № 7/146 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю фірми «Техноінвест» (раніше Закрите акціонерне товариство, фірма «Техноінвест», засновником та посадовими особами є Каменєва Ніна Олександрівна та Каменєв Олександр Іванович).

ТОВ фірма «Техноінвест» знаходиться за адресою: м. Кременчук, Полтавської області, вул. Чанасєва, буд. 39, кв. 13, р/р 26006980169 в Кременчуцькому відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО, код 22541222.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю фірма «САКС» повідомляє, що ухвалою Арбитражного суду Полтавської області від 27.01.99 р. припинено провадження по справі № 10/258 про визнання банкрутом ТОВ фірму «САКС» в зв'язку зі скасуванням рішення арбитражного суду Полтавської області від 18—24 червня 1998 року і відмові ТОВ фірмі «Техноінвест» в позові.

Кременчуцьке ВАТ «Промзалтранс»

Повідомляє, що 2 вересня 1999 року о 10-й годині за адресою: Полтавська область, Кременчук, вул. Пушкіна, 9, відбудуться загальні збори акціонерів.

Реєстрація учасників з 9.00 до 10.00.

Порядок денний:

1. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
2. Вибори спостережної ради і ревізійної комісії.
3. Затвердження статуту дочірнього підприємства.
4. Різне.

Телефон для довідок
(05366) 2-32-19.

Правління ВАТ.

Акціонерна інвестиційна компанія «Егіда» (254655, м. Київ, Кудрявський узвіз, 7, тел. (044) 219-25-97, код 22859622), що була зареєстрована Шевченківською районною радою народних депутатів м. Києва 14 грудня 1994 року, сповіщає про свою ліквідацію. Претензії приймаються у встановлені чинним законодавством України строки.

ЗАТ «ІТЕРА Україна-Комплекс» (код 24591046) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: м. Київ, вул. Алма-атинська, 8.

В соответствии с решением общего собрания акционеров ЗАО «Ремдизельсервис» код ОКПО 24443771 сообщает о своей ликвидации.

Претензии кредиторов принимаются в течение 2 месяцев по адресу: 320070, г. Днепропетровск, пр. К. Маркса, 76, к. 502.

Дешевше?..

Тільки даром!

ШИНИ

до будь-якої техніки

Склад у Дніпропетровську (самовивезення)

Можливий бартер на продукти харчування, сільгосппродукти, товари технічного призначення.

Тел. (0562) 44-00-44, 44-40-25.
Факс (0562) 45-11-73.
Факс (056) 770-22-06.

Арбитражний суд Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) по заявам ДПІ у Київському районі м. Харкова порушив справи про банкрутство:

— ПФ «Форпост-Север» (м. Харків-85, вул. Ак. Проскури, 3, кв. 275, р/р 26000040100 в ф. № 4 АСУББ «Грант», МФО 350426) справа № 1631/7-11;

— ТОВ «Логрус» (м. Харків-2, вул. Чернишевського, 90, р/р № 26008013207 в АКБ «Базис», МФО 351760) справа № 1839/7-11;

— КФ «Теремок» (м. Харків-3, пл. Конституції, 16а, р/р 26005301810297 в ХГРУ ПІБ, МФО 351458) справа № Б-1790/7-74;

— ВО «Спецмонтажконструкція» (м. Харків-2, вул. Мироносицька, 63, п/р 26000301810850 в ХГРУ ПІБ, МФО 351458) справа № Б-2091/7-72;

— ВК «Радуга» (м. Харків-78, вул. Артема, 276, код ОКПО 21245668, п/р 26000301971 в Київськ. від. АКБСР) справа № Б-3203/7-74;

— АТ «Промтехвироби» (м. Харків-2, вул. Дарвіна, 20, п/р № 26004301362 в ХОД АКБСР, МФО 351016) справа № 3173/7-11;

— ТОВ КМП «Юла» (м. Харків, вул. Блюхера, 17, п/р № 260083011520 в Київськ. від. АКБСР, МФО 351298) справа № 3836/7-74;

— ПП «Форест» (м. Харків, вул. Пушкінський в'їзд, 6, кв. 51, п/р 260030011944, МФО 351254) справа № 3837/7-74;

— ПП «Транском» (м. Харків-2, вул. Мироносицька, 99, кв. 71, п/р № 26009529 в ХОД АППБ «Аваль», МФО 350589) справа № Б-4157/7-74;

— КП «Ліквід» (м. Харків, вул. Чернишевського, 10, п/р 26008397373 в Межрайон. від. АКБСР, МФО 351577) справа № 2090/7-72.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються в місячний строк від дня публікації об'яви.

ТМО Печерського району м. Києва оголошує конкурс на закупівлю стерилізатора парового.

Свої пропозиції необхідно надіслати не пізніше 23 липня за адресою: м. Київ-103, вул. Підвисоцького, 4а, поліклініка №1. Голові конкурсної комісії.

Тел. 269 96 62.

Астрологічний прогноз

на 19 — 25 липня

ОВЕН. Гроші втрачає насамперед на дорогих проектах. Можете залишитися зовсім без грошей, а також загубити речі і втратити компаньйонів. Якщо пропонують вигідну справу — не поспішайте.

ТЕЛЕЦЬ. Партнер сподівається на вас, а ви вважаєте його нечесним, нещирим або некомпетентним. Тому не гайте часу — він вам не потрібен. Не варто шукати і покровителя.

БЛИЗНЯТА. Марнуєте час на допомогу там, де вона не потрібна. Беретеся за чужу роботу — і в результаті отримуєте біль: душевний чи фізичний. З дурного розуму наживаєте собі ворогів.

РАК. Прибуток отримаєте, але виникнуть додаткові витрати і незаплановані платежі. Ризикуєте опинитися в заплутаній ситуації або в боргах.

ЛЕВ. Багато втратите, якщо візьметеся за дуже грандіозні проекти. Можете опинитися на середині шляху. Якщо зміните роботу, залишитеся без старих друзів, почнете з'ясовувати стосунки з начальством.

ДІВА. Вирушаючи у далеку зарубіжну поїздку, гайте і час, і гроші. Замість кроку вперед, відступите на два назад. Ще більше втратите, якщо виберете не тих попутників і посередників, або будете розраховувати на тих, хто знаходиться від вас надто далеко.

ТЕРЕЗИ. Допомога, яку хочете одержати, поки що недоступна. Любовні й особисті справи заплутаються через брехню і гроші.

СКОРПІОН. Марнуєте час і гроші, вступаючи в боротьбу з сильнішим конкурентом. Не дійте наосліп, оскільки можете нажити собі ворогів.

СТРІЛЕЦЬ. Багато часу марнуєте там, де ви неконкретні і непослідовні. Втрачаєте гроші, залишаючи незавершені справи, коли беретеся за великий обсяг роботи, не зібрані і не вкладаєтеся в термін.

КОЗЕРІГ. Це не характерно для вас, однак багато втрачаєте, піддаючись азарту і спокусам, потураючи своїм слабостям, переоцінюючи те, що маєте. У всьому дотримуйтеся міри!

ВОДОЛІЙ. Марнуєте час, намагаючись довести те, чому не повірять. Чи не змінити вам манеру поведінки? Жертвуйте не тим, чим треба. Не пехтуйте інтересами сім'ї.

РИБИ. Гасте час і витрачаєте гроші, розкидаючись і намагаючись досягнути неосяжне, а також маючи надто багато варіантів і довго вибираючи, куди звернути.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО,
Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ,
Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО,
Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

- ♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- ♦ Рукописів не повертаємо.
- ♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Фото з конверта

Щоб чистим було наше місто...

Фото Павла ЮРЧУКА.

Київ.

Будьте здорові!

Ліки з городу

На своїй грядці вирощую багато різносортових культур. Спостерігаю і вивчаю їхні цілющі й лікувальні властивості.

Можливо, мій досвід стане комусь в нагоді.

Гарбуз

У народній медицині застосовують проти глистів. Також як сечогінний засіб. Для цього споживають 2 — 3 склянки насіння, їдять рисову чи пшоняну гарбузову кашу або п'ють сирий сік по 2 столові ложки на день. У випадку хронічного запору кишечника з'їдають по 1 — 2 кілограми каші. Гарбуз корисний при хворобі печінки, нирок.

Квасоля

Стручки цієї культури використовують як сечогінний засіб при набряканні, ревматизмі, діабеті.

Щоб зменшити цукор у крові, п'ють квасоляний напій по одній склянці 5 раз на день протягом 4 — 6 тижнів. Для цього потрібно 2 столові ложки стручків залити літром води й кип'ятити 2 — 4 години.

Якщо кого зацікавлять сорти рослин або рецепти, буду рада допомогти.

Тереза ПЕТРИК.

Локітка Тлумачького району
Івано-Франківської області.

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Вона буває добра і лиха, то високо підносить, то низько косить. 7. Хвостатий транспорт коваля Вакули. 8. Скільки його не хоронять, та без нього й похорони не влаштуєш. 11. На те вона і в ставку, щоб карась не дремав. 12. Звичайна маска сатани. 13. «Погибоша аки...» 14. Африканський родич нашого лелеки. 17. Один з трьох мушкетерів-весельчаків. 20. Прізвисько, яким запорожці охрестили князя Потьомкіна. 21. Вічна посада Шльємска. 22. Вона досі щиро гавкає на слонів. 24. Його прирекли на такі муки: вода поруч, а він згорає від спраги. 29. Хоч і міні, зате теж коні. 31. Ті, хто всюди намагається шось урвати для себе. 32. Товар по бартеру за шило. 33. Поки він не грякне, мужик не перехреститься. 34. Європейський політик, прізвище якого означає «капуста». 35. Єдиний позитивний герой у казці Пушкіна, та й той Б...

По вертикалі: 1. Вона: «Хочу до Брунею, на Калімантан!», та її не слухає султан. 2. Палінь об палець не вдарить без хабара. 3. У неї як залізеши, то не виберешся. 4. Відомий естрадний артист-гуморист. 6. Дурне воно без хліба. 9. Хочете — дикий бик, хочете — людина, яка на своєму ділі

проїла зуби. 10. Сліпеч, котрий сватався до Дюймовочки. 15. Його Земфіра гостинно в табір привела, а він її зарізав. 16. Чоловік без взуття. 18. Вистава, в якій замість нормально говорити, весь текст співають. 19. Десво, що «тремтить» з часу відомої події. 23. Сигнал, котрий не потрібен зайцю. 25. Тс, чого нема часом ні в словах, ні в діях. 26. Схожа на підкову, а до губ прикладеш — грає. 27. Нічна квітка, або церковна річ для куріння ладаном. 28. Ябедник, донощик. 30. Переважно кабачкова, але буває й осетрова. 32. Давня міра довжини: в Англії — 1,853 км, в Росії — 7,446 км.

Відповіді до кросворда, надрукованого 10 липня

По горизонталі: 4. Бородай. 7. Лерма. 8. Булла. 9. Треба. 11. Діана. 15. Лобода. 18. Портіш. 20. Велемир. 21. Богема. 22. Анклав. 23. Ландтаг. 24. «Ятрань». 26. Антіох. 28. Кодак. 31.

Народний календар

Липень робить запас, а зима витрачає на нас

18 липня — Кирила і Афанасія. Якщо місяць яскравий, то на щедрий врожай.

20 липня — Євдокії-Єфросинії. Переважно дощовий день, який започатковує негodu. Кажуть: як зібрав сіно, то не страшна і Єфросинія.

21 липня — Прокопа. Традиційний початок жнив. Цього дня жінки до сходу сонця на городах рвали кріп як засіб для лікування головних болей.

23 липня — Антонія. Якщо гримить і блискає, то десь у полі копії горять.

Прикмети липня

✓ Нічна роса не висихає — бути грозі; що більша роса, то жаркіший день.

✓ Перед дощем пуп'янки троянд і шипшини не розпускаються.

✓ Якщо земля під кушем бур'яну «курятє просо» ніби покроплена водою, адень задончить.

✓ Білі, жовті, оранжеві, рожеві й червоні квіти портулаку розкриваються тільки на сонячну погоду.

✓ Вранці туман стелється по воді — день порадує теплом.

А я роблю так

Рожеві сні на чистій подушці

Ви ніколи не прали подушку? Даремно, адже на чистій подушці і сні приємніші... Я роблю так. Торбинку з легкої тонкої тканини пришиваю до ріжка надпорої подушки й обережно пересипаю пір'я, потім щільно зашиваю її. Опускаю торбинку з пір'ям у підготовлений мильний розчин у двох тазиках і перу, не скручуючи і не віджимаючи. Потім двічі полощу в теплій воді та ще раз — у холодній. Злегка віджимаю, струшую і підвішую так, щоб пір'я не збилося в клубок. Сушити подушки краще в тіні і лише коли пір'я суше, можна виставити його на сонце, щоб розпушилося. Випрану наволокчу з вивороту натираю парафіновою свічкою і прасую праскою. Тепер можна перекасти пір'я... Приємних вам сновидінь!

Радилла Варвара КАЛЬНИК.

Дніпропетровськ.

Усміхніться!

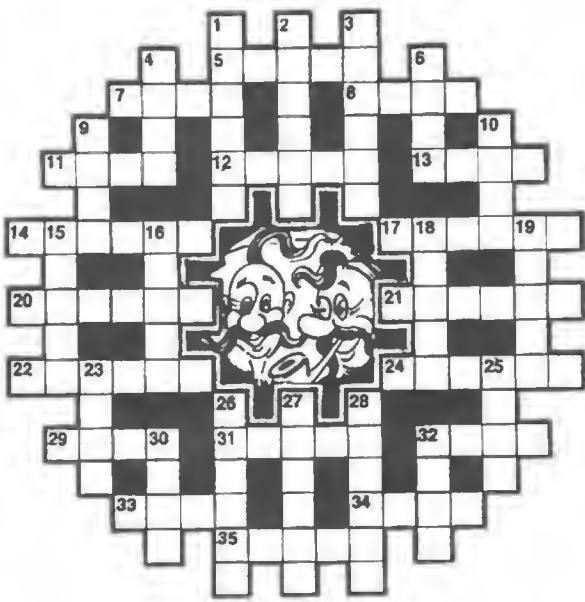
Винахідливі

— Чому ви такі неслухняні стали? — запитує бабуся онуків, яких батьки на літо привезли в село.

— Хочемо, щоб ви швидше відправили нас додому...

Надіслала Наталя ЩЕРБИНА.

Баландине
Кам'янського району
Черкаської області.

Димка. 32. Аргус. 33. Шумер. 34. Пікассо.

По вертикалі: 1. Поклад. 2. Боярка. 3. Каната. 5. Болід. 6. «Івеко». 10. Ворохта. 12. Ілленко. 13. Намітка. 14. Піфагор. 16. Омсла. 17. Аваль. 18. Прага. 19. Рекст. 25. Намаз. 27. Ногай. 28. Кашмір. 29. Домбай. 30. Карась.

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України:

252019, м. Київ-19,

вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції:

252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;

телефакс — 224-72-54;

відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34,

441-89-44;

телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.rel.com